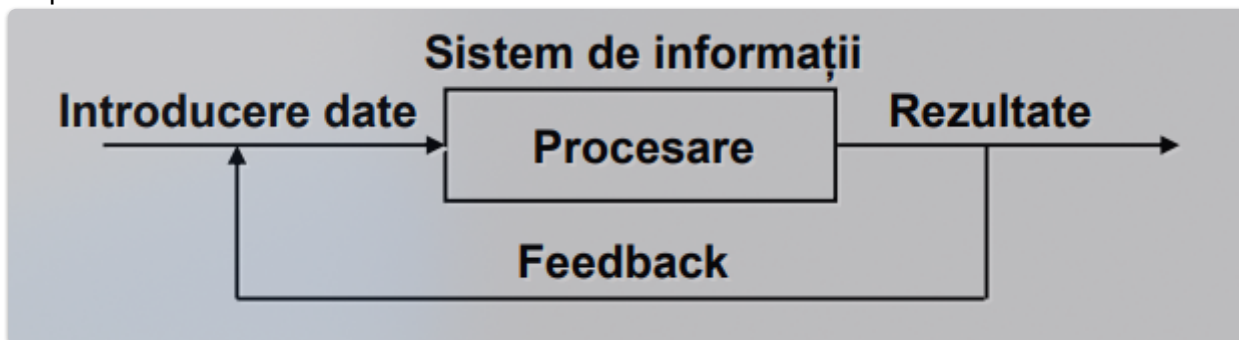

Procesarea Datelor

Se referă la aplicarea unui set de operații specifice pe un grup de date sau într-o bază de date.

Procesarea datelor se efectuează cu ajutorul sistemelor de informații

Un sistem de informații este un concept larg care cuprinde atât sistemele de calcul cât și dispozitivele asociate acestora

Dispozitive folosite la introducerea datelor:

- Tastatura
- Scaner
- Microfon
- Camera video

Procesarea datelor presupune transformarea datelor de intrare in rezultate utile prin intermediul unor operatii cum ar fi:

- Efectuarea de comparatii
- Efectuarea de actiuni alternative
- Stocarea datelor pentru utilizari ulterioare

Rezultatele se prezinta sub forma de rapoarte si documente

Feedback-ul se foloseste pentru a efectua modificari ale datelor introduse si a fazei de procesare din cadrul sistemului de informatii

Faza de procesare permite:

- Detinerea controlului copleat asupra datelor
- Obtinerea de informatii pe baza datelor stocate

Cele mai folosite operatii intalnite pe parcursul procesarii datelor sunt:

- Gruparea datelor pe categorii

- Agregarea datelor
- Determinarea procentelor
- Crearea de tabele

Scopul activitatilor de procesare a datelor este acela de a transforma o cantitate uriasa de date in informatii pe baza carora sa se poata:

- Lua decizii
- Stabilii strategii
- Indeplini functii de conducere

Informatia

Notiune foarte veche, cu grad mare de complexitate si generalitate

Semnificatii:

- Unitate de masura si stiinta calculatoarelor
- Suport al cunostintelor intr-un anumit domeniu
- Stire
- Noutate
- Etc.

Sensul general acceptat:

- *"informația definește fiecare dintre elementele noi conținute în semnificația unui simbol sau grup de simboluri, într-o comunicare, știre, semnal, grup de imagini etc. prin care se desemnează concomitent o situație, o stare, o acțiune etc."* - DEX

Caracteristici:

1. Precizia- Informatiile precise sunt lipsite de erori
2. Completitudinea - Informatiile complete contin toate datele importante
3. Eficienta - Informatiile trebuie sa fie usor de obtinut
4. Flexibilitatea - Informatiile trebuie sa fie permita folosirea in mai multe scopuri, nu doar unul
5. Fiabilitatea - Informatiile fiabile sunt informatii credibile
6. Relevanta - Informatiile relevante sunt informatii importante pentru luarea unei decizii
7. Simplitatea - Informatiile trebuie sa fie usor de gasit si inteles
8. Disponibilitatea - Informatiile trebuie sa fie puse la dispozitia utilizatorului atunci cand sunt cerute in orice moment
9. Veridicitatea - Informatiile trebuie sa fie verificata pentru a obtine asigurarea ca sunt precise

Data

Pentru a putea fi percepută informația trebuie exprimată într-o formă concretă care să poată fi analizată, manipulată și transformată, iar această formă se materializează în conceptul de dată

Definitie:

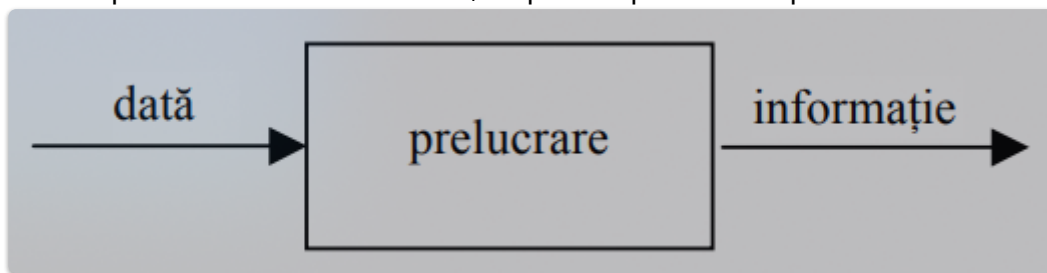
Un număr, o mărime, o relație etc. care servește la rezolvarea unei probleme sau care este obținută în urma unei cercetări urmând a fi supusă unor prelucrări

Relatia dintre date si informatii:

Datele sunt utilizate pentru:

- transmiterea informatiilor
- pastrarea informatiilor
- obtinerea de noi informatii prin prelucrari

Numai prin asociere cu realitatea, se poate spune ca se prelucreaza informatii

Măsura cantității de informație

Măsura cantității de informație este dată de inversul logaritmului în baza 2 din probabilitatea de apariție a unui eveniment

Preocupările pentru măsurarea cantității de informație provin din teoria statistică a comunicației și se bazează pe ideea că informația exprimă incertitudinea înlăturată prin realizarea unui eveniment dintr-un set de evenimente posibile

Etalonul pentru măsurarea cantității de informație trebuie să fie în așa fel ales încât să poată măsura informațiile, să le poată compara, indiferent de modul cum sunt emise, transmise sau recepționate

Exemplu:

Se dispune de o urna cu x bile albe și y bile negre

La extragerea unei bile se obține o anumită informație deoarece se elimină incertitudinea bila albă-bila neagră (dacă urna ar conține doar bile negre sau doar bile albe, atunci s-ar cunoaște rezultatul: bila neagră respectiv bila albă)

- X - un experiment
- x_1, x_2, \dots, x_n - un numar finit de evenimente elementare independente (rezultatul experimentului)
- p_1, p_2, \dots, p_n - probabilitatile de realizare a evenimentului
- Se consideră că experimentul X este un sistem complet de evenimente, adică prin efectuarea sa se obține cu siguranță unul din rezultatele $x_k \in X$
- Inseamna ca: $0 \leq P(x_k) \leq 1$, pentru orice $k \in [1, n]$, $\sum P(x_k) = 1$
- Experimentul poate fi descris sub forma:

$$\begin{vmatrix} x_1 & x_2 & \dots & x_k & \dots & x_n \\ p_1 & p_2 & \dots & p_k & \dots & p_n \end{vmatrix}$$

- Înainte de realizare, experimentul X conține un anumit grad de nedeterminare care va fi înlăturat prin realizarea sa deoarece se obține unul din cele " n " evenimente posibile
- Realizarea experimentului furnizează o anumită cantitate de informație, care înlocuiește nedeterminarea inițială
- Informația obținută este cu atât mai mare cu cât nedeterminarea înlăturată este mai mare
- Ca urmare, se poate folosi pentru cantitatea de informație aceeași unitate de măsură utilizată în cazul aflării gradului de nedeterminare
- Variabilitatea datelor sau cantitatea de informație furnizată de către un experiment în urma căruia se obține un rezultat particular este exprimată cu ajutorul entropiei
- Pentru o variabilă aleatoare Z , distribuită după legea $\phi(z)$, entropia este:
 - $H = - \int \phi(z) \log \phi(z)$
- Nedeterminarea unui experiment X este o funcție de probabilitate de realizare a evenimentelor componente, egală cu cantitatea medie de informație furnizată de realizarea unui eveniment, adică:
 - $H(X) = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$
- În 1948, Claude Shannon, matematician și inginer american stabilește pentru această funcție expresia:
 - $H(X) = H(p_1, p_2, \dots, p_n) = -\sum_{k=1}^n p_k \log_2 p_k$
- Formula reprezintă măsura unei mărimi, dar nu rezolvă problema unității de măsură care să exprime această cantitate
- Care ia, de fapt, în calcul entropia care măsoară soară împrîmprăștierea
- Shannon a continuat cercetările unui precursor în domeniul teoriei informației, R.V. Hartley, care încă din 1928 a introdus noțiunea de cantitate de informație
- Shannon a propus ca unitatea de măsură a cantității de informație să fie informația generată de realizarea unui experiment cu două evenimente având probabilități egale de realizare
- Aceasta unitate de măsură poartă numele de BIT (binary digit)
- Dacă se aplica modelul anterior pentru un experiment X , cu două evenimente echiprobabile se obține:

- $X = \begin{vmatrix} 0 & 1 \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{vmatrix}$
- Ceea ce duce la:
 - $H(X) = -\sum_{k=1}^n p_k \log_2 p_k = -(\frac{1}{2} \log_2 \frac{1}{2} + \frac{1}{2} \log_2 \frac{1}{2}) = -(-\frac{1}{2} - \frac{1}{2}) = 1$

Transformarea datelor in informatie si invers

Uneori, în practică, termenul de informație este utilizat și pentru a desemna datele sau invers, dar acest lucru este impropriu

Datele se refera la numere, fapte, diferite documente etc

Informațiile se referă la date organizate, date care au fost filtrate și ordonate după anumite criterii

- **Informațiile pot fi privite sub trei aspecte:**
 - sintactic, ca mod de reprezentare prin numere, mărimi, sunete etc.
 - semantic, din punct de vedere al sensului (semnificației) pentru cel ce o recepționează
 - pragmatic, adică din punct de vedere al utilității

In general, în cadrul unei activități, este necesară prelucrarea datelor în vederea obținerii informațiilor necesare luării deciziilor, datorită următoarelor motive:

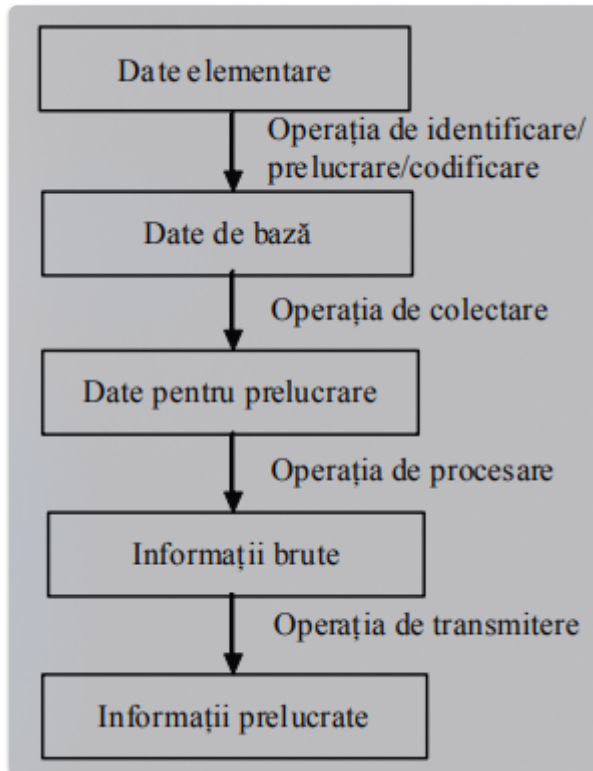
1. informația apare de cele mai multe ori în alt loc decât cel în care este utilizată;
2. informația apare de cele mai multe ori în alt moment decât cel în care este utilizată, ceea ce impune păstrarea informațiilor.
3. informația apare de cele mai multe ori sub o formă diferită de cea în care este utilizată.

Prelucrarea informației are ca obiect adaptarea informațiilor elementare pentru a fi direct utilizabile

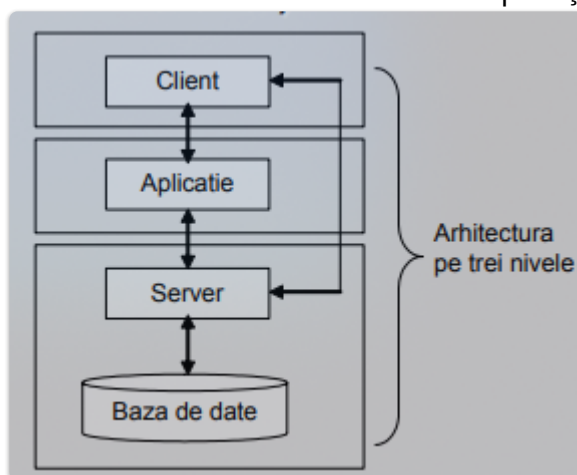
Principalele etape de prelucrare a datelor pot fi prezentate în următoarea succesiune:

- Operația de identificare/prelucrare/codificare realizează codificarea datelor elementare, reținându-le cu scopul conservării, transformării și comunicării lor
- Operația de colectare presupune regrouparea datelor elementare necesare prelucrării și se poate realiza în 2 moduri:
 - în timp real
 - decalat în timp
 - – prima modalitate este proprie consultării imediate a datelor prezente permanent în sistem
 - – în cazul celei de-a doua modalități setul de date de aceeași natura este constituit și conservat într-un fișier
- Operația de procesare reprezintă transformarea datelor destinate prelucrării în informații pe baza unui algoritm

- Operația de transmitere oferă informații prelucrate la locul, momentul și sub forma dorită

- Gradul de utilizare a informației și eficiența sa în diversele activități umane depind de indicii de calitate specifică:
 - precizia (cantitatea de informații corecte în raport cu volumul total de informații)
 - oportunitatea sau actualitatea (utilitatea informației într-un anumit interval de timp)
 - completitudinea (informații cât mai complete despre un anumit fenomen)
- Cea mai eficientă soluție o reprezintă înmagazinarea datelor în baze de date, urmată de utilizarea acestora în cadrul diverselor aplicații

- Clientul poate fi o persoană – clientul poate fi o persoană, o funcție sau un serviciu
- Decizia ce trebuie luată pentru rezolvarea unei anumite sarcini se ia de către client, care este responsabil de toate acțiunile și deciziile sale
- Datele sistemului reprezintă o sursă comună, la dispoziția tuturor, impunându-se totuși anumite restricții accesării acestora, din motive de securitate
- Structura datelor este rigidă, rămânând aceeași pe întreaga desfășurare a activității, cu excepția cazului în care aceasta este modificată de către administrator

- Se constată faptul că principala operație utilizată în acest gen de aplicații este aceea de regăsire a datelor în scopul obținerii de informații (obiectivul principal al oricărei baze de date)
- Unei baze de date i se pun întrebări pentru a afla ceea ce interesează la un moment dat
- În afară de operația de căutare (principală), în baza de date mai au loc și altele de operații necesare întreținerii bazei de date, cum ar fi:
 - adaugarea de date noi
 - stergerea datelor care și-au pierdut importanța sau actualitatea
 - modificarea datelor pentru a fi în pas cu realitatea
- **Metafora bibliotecii și a bibliotecarului**
 - bazele de date reprezintă de fapt, replica informatizată a bibliotecii tradiționale
 - bibliotecarul a capatat un nume nou, pe măsura creșterii competențelor (administrator al bazei de date)
- **Critica**
 - bibliotecile lucrează cu informații în timp ce bazele de date lucrează cu date
 - administratorul bazei de date are un rol pe care bibliotecarul nu îl are: acela de a transforma datele în informații și pe acestea înapoi în date, sursă de apariție a majorității erorilor întâlnite în bazele de date
 - o bază de date poate fi privită ca un model al unei realități definite prin intermediul datelor
 - modelarea se face cu ajutorul unor obiecte ce prezintă diverse caracteristici și între care se stabilesc o serie de asocieri ce descriu în amănunt modul în care obiectele (caracteristicile lor) contribuie la o descriere cât mai exactă a realității
 - datele în sine, nu au nici un fel de semnificație
 - a obține informație înseamnă, de fapt, a introduce datele disponibile într-un anumit context conferindu-le în acest fel o anumită semnificație
 - transformarea datelor în informație este, însă, de multe ori, extrem de dificilă datorită complexității realității care trebuie modelată și reprezintă cea mai importantă sursă de erori care contribuie la obținerea în final a unor informații care se dovedesc a nu fi cele așteptate
 - una dintre cauzele majore de apariție a defectelor în bazele de date o reprezintă crearea unei scheme defectuoase a bazei de date

Prelucrarea datelor

- **Operațiile de prelucrare a datelor, pot fi, în principal, grupate pe două mari componente:**
 - componenta de înmagazinare a datelor în cadrul sistemului reprezentată, de obicei, de baze de date manipulate cu ajutorul unor mecanisme proprii împreună cu care formează așa-numitele sisteme de gestiune a bazelor de date;
 - componenta de transfer a datelor între aplicații care îndeplinește rolurile de conectare la bazele de date și de gestiune a datelor din sistem, reprezentată de diverse tehnologii cum ar fi COM, DCOM, ODBC, ADO și, mai nou, XML.

- **Probleme:**

1. aplicațiile utilizate astăzi sunt mari și complexe, cer mari resurse de timp din partea producătorilor, dificultăți și costuri ridicate de întreținere, apariția de riscuri crescute la defectare în cazul adăugării unor componente noi
2. aplicațiile sunt compacte, dispun de multe caracteristici extrem de utile, dar marea majoritate a acestor caracteristici nu poate fi modificată, eliminată sau înlocuită cu versiuni mai noi
3. aplicațiile nu sunt ușor de integrat (datele și proprietățile unei aplicații nu sunt disponibile decât cu dificultate altor aplicații, chiar dacă aplicațiile sunt scrise în același limbaj de programare și rulează pe aceeași mașină)
4. sistemele de operare prezintă și ele o serie de inconveniente. Ele nu sunt suficient de bine modularizate, fiind dificil de înlocuit, modificat sau actualizat serviciile oferite de acestea într-o modalitate simplă și flexibilă
5. modelele utilizate la programare, din diferite motive, nu sunt consistente. Chiar și atunci când aplicațiile prezintă facilități de cooperare, serviciile lor sunt disponibile într-o modalitate diferită de cea oferită de sistemul de operare. Modelele de programare sunt foarte diverse în cazul în care serviciul rulează în același proces cu clientul, într-un proces separat pe aceeași mașină, sau pe o mașină separată în cadrul unei rețele de calculatoare

- **Strategii**

1. un set generic de facilități necesare găsirii și utilizării unui anumit serviciu (indiferent dacă acesta este oferit de aplicație, de sistemul de operare sau de ambele), de utilizare a proprietăților oferite de un anumit serviciu, de extindere și dezvoltare a unei noi versiuni fără ca aceasta să împiedice utilizatorii vechii versiuni să o mai poată folosi
2. utilizarea conceptelor programării orientate pe obiecte atât în cadrul sistemelor cât și în cadrul aplicațiilor pentru a putea folosi în programare noua generație de instrumente orientate pe obiecte (în sprijinul unei gestiuni mai eficiente a programelor ce devin din ce în ce mai complexe) care să ajute la creșterea modularității, a reutilizării codurilor și la facilitarea dezvoltării de alte proiecte cu cât mai puține componente noi
3. utilizarea arhitecturii pe trei nivele pentru a putea beneficia de comunicarea cu diverse dispozitive, cu serverele aflate în rețea sau cu alte sisteme disponibile într-o modalitate cât mai sigură cu putință
4. utilizarea mediilor distribuite pentru a oferi utilizatorilor și aplicațiilor o singură vedere asupra sistemului și a permite folosirea serviciilor în cadrul unei rețele de calculatoare indiferent de locație, arhitectură a mașinii sau mediu de implementare

- **Solutii:**

1. programarea orientată pe obiecte
 - oferă o mare putere și o flexibilitate ridicată
 - permite crearea unor seturi de obiecte ce pot fi reutilizate în cadrul altor aplicații

- nu există un cadru elaborat de standarde prin care obiectele create de diferiți producători să poată comunica între ele în cadrul aceluiasi proces și cu atât mai puțin în procese separate sau la distanță

2. crearea de componente reutilizabile

- o componentă este o parte reutilizabilă de cod în format binar ce poate fi introdusă în cadrul altor componente ale diverșilor producători cu relativă ușurință
- Exemplu:
 - un analizator de sintaxă de la un producător ce poate rula în cadrul diverselor procesoare de texte ce provin de la alți producători
- componentele software trebuie să adere la standardul binar pentru a putea fi folosite în exterior
- implementarea lor internă nu este supusă nici unui fel de constrângeri
- componentele software pot fi construite folosind fie limbaje procedurale, fie limbaje orientate pe obiecte

Concepte:

Date

- Fapte culese din lumea reala pe baza de observatii si masuratori
- Constituie orice mesaj primit de un receptor sub o anumita forma
- **Caracteristici :**
 - Insusiri, proprietati
 - Determina modul de organizare a datelor
 - Permit extragerea esentei intelesului datelor

Model de date

- O multime formala si consistenta de reguli
- Trebuie alese și folosite acele entități, acțiuni, precum și relațiile dintre ele care prezintă interes pentru utilizator

Colectie de date

- Un ansamblu de date organizat după anumite criterii

Multime

- O colecție de obiecte care au identitate proprie și sunt caracterizate de o condiție de apartenență

Organizarea datelor

- Definesc un aspect sau o proprietate

- Determina modul de organizare a datelor
- Permite extragerea esenței înțelegerii datelor
- Descrierea mulțimii obiectelor reale sau abstracte ale unui domeniu se realizează cu ajutorul unei serii de caracteristici/atribute, sub forma: $C_i, i = 1, n$

Caracteristici / Attribute

- Fiecărei caracteristici i se asociază o mulțime de valori numite date X_i
- Pentru a arăta că o dată aparține sau nu mulțimii de valori ai caracteristicii C_i se scrie: $x_i \in X_i$
- Exemplu:
 - Nume student = $nume_1, nume_2, \dots, nume_n$, în care:
 - *Nume student* reprezintă caracteristica
 - $Nume_i$ reprezintă datele

Familie de caracteristici

- Reprezintă mulțimea de caracteristici necesare pentru descrierea unei mulțimi: $\Lambda = C_i | i \in N$
- Exemplu
 - $\Lambda = Nume, prenume, sex, situatie, adresa$
 - Fiecare element al mulțimii reprezintă o caracteristică ce ajută la descrierea unei persoane

Relatii

- Au semnificația de raport, legătură, asociere
- **Definiție:**
 - Fie Λ_1 și Λ_2 mulțimi; se numește relație între cele două mulțimi un triplet $v = \Lambda_1, G, \Lambda_2$, unde G este o submulțime a produsului cartezian $\Lambda_1 \times \Lambda_2$
 - Mulțimea G se numește graful corespondenței
 - Fiind dată o familie $\Lambda = C_i | i \in N$. Între caracteristicile acesteia se pot stabili o mulțime de tipuri de relații: *binare, ternare, ...n-are, de echivalență, de ordine, de apartenență*
- Proprietăți matematice
 - reflexivitate $\forall x, (x, x) \in R$, adică xRx
 - simetrie $\forall x, (y, x) \in R$, adică $xRy \Leftrightarrow yRx$
 - tranzitivitate $\forall x, (y, x) \in R$, adică $xRy \wedge yRz \Rightarrow xRz$
 - antisimetrie $(x, y) \in R \wedge (y, x) \in R \Rightarrow x = y$
- Relația poate fi interpretată ca fiind un tabel care este alcătuit din coloane și rânduri
- **O coloană** se numește câmp sau atribut (caracteristică)
- **Un rând** se numește înregistrare (tuplu)

Proprietati

- Nu sunt admise tupluri duplicat;
- Tuplurile sunt neordonate;
- Atributele sunt neordonate;
- Toate valorile atributelor sunt atomice (nu se mai pot descompune)

Relatia binara

- Se poate stabili între valorile a două caracteristici C_1 și C_2 ale aceleiași familii sau familii diferite
- Este o submulțime a **produsului cartezian** $X_1 \times X_2$ ce satisface o anumită relație R în care:
 - X_1 = domeniul valorilor caracteristicii C_1
 - X_2 = domeniul valorilor caracteristicii C_2
- Pentru a arata ca elementele $x_{1i} \in x_1$ și $x_{2k} \in x_2$ ele sunt asociate prin relația R sub forma $x_{1i} R x_{2k}$

Relatia de ordin n

- Reprezintă o parte a **produsului cartezian** dintre valorile caracteristicilor unei familii
- Determinarea unei părți de produs cartezian se poate realiza în două moduri:
 1. Prin enumerarea elementelor produsului cartezian ce fac parte din relație
 2. Prin utilizarea unui predicat P care să realizeze selectarea produsului cartezian;
- **Exemple:**
 - Intr-un tabel referitor la FACULTATE "profesorii ce au aceeași dată de angajare"
 - În mulțimea notelor obținute de studenți "note ce au aceeași valoare"
- O relație de echivalență în cadrul unui fișier sau 2 înregistrări asociate prin aceeași relație se numesc **echivalențe**
- Mai multe înregistrări echivalente formează o **clasă de echivalență**
- Reprezintă o submulțime cu o anumită semnificație, care prezintă componentele:
 1. O familie de caracteristici alcătuită din atribute ce definesc aspecte ale obiectelor din lumea reală;
 2. Un predicat aplicat familiei de caracteristici ce conduce la o submulțime ce definește o relație de ordine între caracteristici;
 3. O suită temporală $T = \{t_0, t_1, \dots, t_j, \dots\}$ ce definește un decalaj al timpului în intervale discrete;
 4. Posibilitatea modificării în orice moment t_j a unei relații asociată predicatului
- Descrierea datelor se întâlnește sub denumirile de catalog de sistem, dicționar de date sau meta-date (date despre date)

- **Exemplu:**

- O colecție de date ce reprezintă o submulțime a studenților dintr-o facultate
- Predicatul P poate consta din enumerarea caracteristicilor colecției

CodS	Nume	Prenume
001	Banu	Andrei
002	Manta	Andrei
003	Dima	Cristina
004	Stroie	Camelia
005	Radu	Tiberiu
006	Dima	Carmen

Colectie de date

- Colectia de date se regaseste sub denumirile:
 1. Fișier, în cazul organizării clasice
 2. Entitate (domeniu), în concepția bazelor de date în rețea
 3. Tabel, relație, vedere, cluster, în concepția bazelor de date relaționale
- **Sistemele de gestiune a bazelor de date** relationale (SGBDR) folosesc limbajul standard de manipulare a bazelor de date SQL (Structured Query Language) în una din versiunile sale
- Se pune la dispoziție o singură frază cu structura generală minimă

SELECT – lista coloanelor ce apar **in** raspuns
FROM – tabelele din care se preiau coloanele
[WHERE] – conditiile ce trebuie indeplinite (predicatul)

Operatii pe multimi folosite in varianta SQL

- **Reuniunea**

- Reprezinta multimea tuturor tuplurilor ce apartin fie unei relatii fie alteia

$$R_1 = \begin{pmatrix} a_1 & b_1 & c_1 \\ a_2 & b_2 & c_2 \end{pmatrix}, R_2 = \begin{pmatrix} a_3 & b_3 & c_3 \\ a_4 & b_4 & c_4 \\ a_5 & b_5 & c_5 \end{pmatrix}$$

- Drept rezultat apare o nouă relație

$$R_3 = R_1 \cup R_2 = \begin{pmatrix} a_1 & b_1 & c_1 \\ a_2 & b_2 & c_2 \\ a_3 & b_3 & c_3 \\ a_4 & b_4 & c_4 \\ a_5 & b_5 & c_5 \end{pmatrix}$$

- Din punct de vedere al standardului SQL acest lucru se poate scrie sub forma:

```
SELECT R1.* FROM R1
UNION
SELECT R2.* FROM R2
```

• Intersecția

- Reprezintă forma tuturor tuplurilor ce aparțin atât lui R_1 cât și lui R_2

$$R_1 = \begin{pmatrix} a_1 & b_1 & c_1 \\ a_2 & b_2 & c_2 \end{pmatrix}, R_2 = \begin{pmatrix} a_2 & b_2 & c_2 \\ a_3 & b_3 & c_3 \\ a_4 & b_4 & c_4 \end{pmatrix}, R_3 = R_1 \cap R_2 = \begin{pmatrix} a_2 & b_2 & c_2 \end{pmatrix}$$

- Din punct de vedere al standardului SQL acest lucru se poate scrie sub forma

```
SELECT R1.* FROM R1
INTERSECT
SELECT R2.* FROM R2
```

- Sau

```
SELECT NUME_TABEL1.CAMP1.CAMP2...CAMPN FROM NUME_TABEL1
INTERSECT
SELECT NUME_TABEL2.CAMP1.CAMP2...CAMPN FROM NUME_TABEL2
```

• Observatii

- SQL Server, dar și alte sisteme de gestiune a bazelor de date nu cunosc noțiunea de *INTERSECT*, pentru astfel de situații aplicându-se operația de joncțiune.

• Diferența

- Reprezintă mulțimea tuturor tuplurilor ce aparțin unei relații, dar nu aparțin și celeilalte relații:
- Fie

$$R_1 = \begin{pmatrix} a_1 & b_1 & c_1 \end{pmatrix}, R_2 = \begin{pmatrix} a_3 & b_3 & c_3 \\ a_4 & b_4 & c_4 \\ a_5 & b_5 & c_5 \end{pmatrix}$$

- Diferenta:

$$R_3 = R_2 - R_1 = \begin{pmatrix} a_2 & b_2 & c_2 \\ a_3 & b_3 & c_3 \end{pmatrix}$$

- Ceea ce in SQL se scrie sub forma:

```
SELECT * FROM R1
WHERE (a,b,c) NOT IN (SELECT * FROM R2)
```

• Produsul cartezian

- Fie

$$R_1 = \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix}, R_2 = \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix}$$

- Produsul cartezian:

$$R_1 \times R_2 = \begin{bmatrix} ax \\ ay \\ az \\ bx \\ by \\ bz \end{bmatrix}$$

- Semnificația practică a produsului cartezian corespunde generării unei relații din două relații prin combinarea fiecărui tuplu din prima relație cu fiecare tuplu al celei de-a II-a relații
- Ceea ce in SQL se scrie sub forma

```
SELECT * FROM R1, R2
```

• Observatii:

- Produsul cartezian este foarte rar folosit in practica
- Operatorii neexperimentați cad de multe ori în capcana întinsă de o cunoaștere insuficientă și de o abordare necorespunzătoare din punct de vedere conceptual

• Operația de selecție

- Operatorul algebric de selecție produce o subrelație sau subset al unei relații date supuse operației de selecție
- Subrelația va conține multitudinea tuplurilor relației supuse selecției care satisfac un predicat specificat
- Predicatul poate fi o expresie logica

```
SELECT R1.* FROM R1 WHERE predicat
```

• Operația de protecție

- Proiecția unei relații determină o altă relație obținută prin selectarea atributelor specificate și eliminarea tuplurilor duplicat (folosirea clauzei *DISTINCT*)

• Exemplu

- Se dă un tabel referitor la studenți
- Se cere să se realizeze proiecția structurii tabelului pe atributul *Nume*
- Ca rezultat se va obține mulțimea numelor studenților, fiecare nume luat o singură dată
- În limbaj SQL aceasta se traduce prin:

```
SELECT DISTINCT NUME FROM STUDENT;
```

• Operația de joncțiune

- Este o derivație a *produsului cartezian* și este în anumite situații identică cu acesta
- Presupune utilizarea unui calificator care să permită compararea valorilor diferitelor sau acelorași câmpuri din 2 relații sau dintr-o singură relație
- Are sens atunci când la intersectarea relațiilor nu apare mulțimea vidă, adică există cel puțin un atribut comun
- Nu este obligatoriu ca denumirea relațiilor să fie identică
 $JOIN(R_1, R_2 | \theta(R_1 \times R_2[\theta]))$, în care
 - θ este calificator multiatribut ce permite compararea atributelor relației R_1 cu atributele relației R_2
- Presupunem înmulțirea fiecărui tuplu (înregistrare) dintr-o relație R_1 cu fiecare tuplu dintr-o relație R_2 ce îndeplinește o anumită condiție
- Pentru realizarea operației de joncțiune, cele 2 relații trebuie să aibă un atribut comun, adică: $R_1 \cap R_2 \geq 0$
- Atributul comun trebuie să aibă semnificație de cheie externă în relația R_1 și cheie primară în relația R_2
- Ca rezultat se va obține o nouă tabelă ce va conține doar tuplurile ce îndeplinesc condiția prealabilă

• Exemplu

Student

CodS	Nume	Prenume
001	Banu	Andrei
002	Manta	Andrei
003	Dima	Cristina

CodS	Nume	Prenume
004	Stroie	Camelia
005	Radu	Tiberiu
006	Dima	Carmen

↓

Note

CodS	Curs
005	Fizica
005	Chimie
002	Fizica
002	Chimie
005	Istorie
005	Engleza
006	T.B.D.
006	P.C.

In limbaj SQL:

```
SELECT STUDENT.CODS, NUME, PRENUME, CURS
FROM STUDENT INNER JOIN NOTE ON STUDENT.CODS = NOTE.CODS
```

ceea ce este echivalent cu:

```
SELECT STUDENT.CODS, NUME, PRENUME, CURS
FROM STUDENT, NOTE
WHERE STUDENT.CODS = NOTE.CODS
```

• Erori aparute la conversia date-informatie

- Pentru evitarea redundanțelor se apelează la așa numita normalizare a bazelor de date
- Pentru evitarea introducerii de mai multe ori a aceleiași înregistrări se apelează la cheia primară
- Cheia primară este singurul mecanism ce poate fi folosit cu scopul de a identifica în mod unic o înregistrare
- Într-un tabel nu poate exista decât o singură cheie primară, dar aceasta poate fi alcătuită din două sau mai multe coloane ale tabelului (sursă de erori - interogarea

nu poate folosi asocierea prin intermediul cheii primare, deoarece aceasta nu are corespondent în tabelul asociat)

Exemplu:

- Într-un sistem de gestiune al informațiilor se păstrează date despre o facultăți
- Printre altele, există și date referitoare la cadrele didactice care sunt titulare ale unor discipline
- Se mai oferă date și despre limbile străine cunoscute de către cadrele didactice respective
- Se dorește să se afle în ce limbi străine sunt predate cursurile în cadrul instituției de învățământ respective
- Dacă schema bazei de date ar fi incorect concepută, s-ar putea obține rezultatele din figură

NUMEP	LIMBA
P1	engleza
P1	franceza
P1	romana
P2	germana
P2	romana

NUMEP	NUMEC
P1	C1
P1	C2
P2	C1
P2	C3

NUMEP	NUMEC	LIMBA
P1	C1	engleza
P1	C2	engleza
P1	C1	franceza
P1	C2	franceza
P1	C1	romana
P1	C2	romana
P2	C1	germana
P2	C3	germana
P2	C1	romana
P2	C3	romana

- Tabelele care conțin datele sunt tblPLimba care are cheia primară alcătuită din coloanele NumeP și Limba, respectiv tblPCurs care are cheia primară alcătuită din coloanele NumeP și NumeC
- În urma interogării tabelelor tblPLimba și tblPCurs se obțin date false

```
SELECT DISTINCT TBLPLIMBA.NUMEP, TBLPCURS.NUMEC, TBLPLIMBA.LIMBA
FROM TBLPLIMBA INNER JOIN TBLPCURS ON TBLPLIMBA.NUMEP=TBLPCURS.NUMEP
```

- Din punctul de vedere al sistemului de gestiune al bazelor de date lucrurile sunt corecte
 - Rezultatul putea fi anticipat și din punct de vedere matematic, deoarece avem de a face aici cu un produs cartezian
 - Din punct de vedere al logicii aplicației lucrurile nu sunt în ordine atâta timp cât sunt obținute informații false:
 - un profesor predă un curs într-o limbă nerepartizată cursului respectiv

Observatii

- Utilizarea de informații false conduce la formularea unor concluzii care pot contribui la luarea unor decizii ce pot avea efecte dezastruoase pentru utilizator ("mai bine nu am date decât să folosesc informații false")

Jonctiunea

Utilizare

Tabelul de jonctiune se foloseste atunci cand lucram cu relatii de tipul multe-la-multe.

Exemplu

Presupunem ca lucram cu doua tabele *Student* si *Clase*. Fiecare student poate apartine mai multor clase sau nici uneia. De asemenea, fiecare clasa poate avea multipli studenti sau nici unul.

O jonctiune ne permite crearea relatiilor de tip multi-la-multi si, mai important, impiedica adaugarea intratilor duplicate

Tabelele *Student* si *Clase* arata astfel:

```
CREATE TABLE Student
(
    IdStudent INT PRIMARY KEY,
    NumeStudent VARCHAR(50) NOT NULL
)
CREATE TABLE Clase
(
    IdClase INT PRIMARY KEY,
    NumarClasa INT NOT NULL
)
```

Acum ca am creat cele doua tabele va trebui sa formam tabelul de jonctiune ce le va lega intre ele.

Tabelul de jonctiune este creat utilizand **cheile primare** pentru tabelele *Student* si *Clase*

```
CREATE TABLE ClaseStudent
(
    IdStudent INT NOT NULL,
    IdClase INT NOT NULL,
    CONSTRAINT PK_ClaseStudent PRIMARY KEY
    (
        IdStudent,
        IdClase
    ),
    FOREIGN KEY (IdStudent) REFERENCES Student (IdStudent),
    FOREIGN KEY (IdClase) REFERENCES Clase (IdClase)
)
```

Am creat un tabel cu coloane pentru *IdStudent* si *IdClase*. Acest tabel foloseste, de asemenea, o combinatie dintre aceste doua coloane ca si cheie primara. Inseamna ca fiecare pereche Clasa-Student este unica. Fiecare student poate apartine mai multor clase, fiecare clasa poate apartine mai multor studenti , dar fiecare pereche poate aparea o singura data.

Coloanele din acest tabel de jonctiune sunt configurate ca si chei secundare pentru tabelele *Student* si *Clase*. Lucrul acesta este important deoarece nu ne permite sa adaugam studenti pentru o clasa care nu exista sau sa stergem o clasa din baza de date daca inca sunt studenti care ii apartin

Pentru a vedea ce student apartin carei clase putem sa folosim tabelul de jonctiune si urmatoarea interogare:

```
SELECT NumeStudent, NumarClasa
FROM ClaseStudent
JOIN Student ON Student.IdStudent = ClaseStudent.IdStudent
JOIN Clase ON Clase.IdClase = ClaseStudent.IdClase
```

Theta si Echi-Jonctiunea

- SQL nu prezinta clauze sau operatori speciali pentru jonctiune
- O jonctiune este vazuta ca o combinatie dintre produsul cartezian si selectie
- Theta-Jonctiunea a doua relatii R_1 si R_2 se scrie:

```
SELECT *
FROM R1, R2
WHERE R1.A >= R2.E
```

Sau

```
SELECT *
FROM R1, R2
WHERE R1.A = R2.E
```

Sinonime:

In frazele *SELECT* tabelelor li se pot asocia nume mai scurte:

```
SELECT Nume, Nota
FROM Student S INNER JOIN Note N ON S.CodS=N.CodS
```

Exista siutatii in care este obligatoriu sa se foloseasca sinonimele, cum ar fi cele in care se efectueaza o jonctiune a tabeli cu ea insasi

Exemplu:

```
SELECT S2.CodS
FROM Student S1 INNER JOIN Student S2 ON S1.Data_inceput=S2.Data_inceput
```

Jonctiunea externa

RIGHT OUTER JOIN

Exemplu:

```
SELECT *
FROM R1 RIGHT OUTER JOIN R2 ON R1.C=R2.C
```

FULL OUTER JOIN

Specifica faptul ca o inregistrare ce apartine fie relatiei din stanga, fie relatiei din dreapta ce indeplineste conditia se include in setul de rezultate, iar coloanele corespunzatoare din celalalta relatie sunt setate pe valoarea NULL

Exemplu:

```
SELECT *
FROM R1 FULL OUTER JOIN R2 ON R1.C=R2.C
```

Concepte

Baza de date

- Contine toate datele necesare despre obiectele de interes, relatiile logice intre aceste date si tehnicile de prelucrare corespunzatoare
- In bazele de date are loc o integrare a datelor (mai multe fisiere sunt privite in ansamblu, eliminandu-se pe cat posibil datele redundante)
- Se permite accesul simultan la aceleasi date, situate in același loc sau distribuite spațial, a mai multor persoane
- **Exemplu:**
 - Pentru o facultate, pot fi păstrate, de exemplu, pe perioade mari de timp, date referitoare la studenți, personal, săli, planuri de învățământ, aparatură și alte elemente despre care diverse persoane pot cere informații la un moment dat
 - Intre aceste elemente există tot felul de relații cum ar fi: unii studenți urmează anumite cursuri, unele cursuri au loc în anumite săli, unele aparate se află în anumite săli, unele persoane pot ține anumite cursuri ș.a.m.d

Sistem de gestiune a bazelor de date (SGBD)

- Permite utilizatorului sa aiba acces de date, pentru a obține informații, prin folosirea unui limbaj de nivel înalt, apropiat de modul obișnuit de exprimare
- Utilizatorul face abstracție de algoritmi aplicați privind selecționarea datelor implicate și a modului lor de memorare
- SGBD-ul poate fi privit ca o interfață între utilizatori și sistemul de operare

Componente de baza

- Limbajul de definire a datelor (LDD) sau DDL (Data Definition Language), care descrie :
 - Structura bazei de date;
 - Componentele bazei de date;
 - Relatiile dintre componentele bazei de date;
 - Drepturile de acces ale utilizatorilor la baza de date;
 - Restrictiile in reprezentarea datelor;
 - Etc.
- Limbajul de prelucrare a datelor (LPD) sau DML (Data Manipulation Language), ce permite operații asupra datelor aflate în baza de date, cum ar fi:
 - Inmagazinarea datelor în baza de date;
 - Inserarea unui element nou în baza de date;
 - Eliminarea unui element din baza de date;
 - Modificarea unui element;
 - Căutarea elementelor în bazele de date;
 - Realizarea diverselor statistici asupra datelor
 - Etc.
- Limbajele DDL și DML se introduc sub forma unor extensii în cadrul altor limbaje de programare numite limbaje gazdă
- Calitățile SGBD-ului depind în mare măsură de calitățile limbajului gazdă utilizat
- Folosește conceptele matematice de algebră relațională pentru a grupa datele în mulțimi și a stabili relații între submulțimile (domeniile) comune
- Fundamentat teoretic de către E. F. Codd
- In cadrul modelului relațional, datele sunt separate în mulțimi care prezintă asemănări cu structura unui tabel
- Tabelele sunt alcătuite din coloane (campuri) si inregistrari (tupluri)

Exemplu:

- Un tabel din cadrul unei baze de date relaționale ce conține datele personale ale studenților unei facultăți poate să înceapă cu următoarele date: nume, curs, nota
- Aceste trei tipuri de date formează câmpurile din tabelul următor :

Nume	Curs	Nota
Student1	Curs1	9.00
Student2	Curs1	10.00
Student3	Curs1	4.00

Limbajul SQL

- Este un limbaj utilizat la crearea structurilor de baze de date precum și la manipularea datelor în cadrul acestor structuri
- Exemple de acțiuni ce se pot realiza prin intermediul limbajului SQL :
 - Creare tabele
 - Adaugare date
 - Stergere date
 - Combinare date
 - Declansare de acțiuni în funcție de modificările aduse bazei de date
 - Memorarea interogărilor în cadrul programului sau bazei de date
- **Caracteristici SQL-2**
 - **Jonctiunea externă** (OUTER JOIN);
 - Raportare standardizată a erorilor;
 - Dictionarul de date (metadatele);
 - posibilități de modificare a bazei de date prin introducerea cauzelor DROP, ALTER, GRANT, REVOKE;
 - Modificări și ștergeri referențiale în cascadă;
 - Niveluri de consistență a tranzacțiilor
- **Caracteristici SQL-2006**
 - Modalități de import și stocare a datelor XML în cadrul bazelor de date SQL
 - Manipularea datelor XML în cadrul bazelor de date
 - Prezentarea atât a datelor XML cât și a celor SQL în format XML
 - Facilități ce permit aplicațiilor să integreze în codul SQL structuri ale limbajelor XQuery sau XML Query în scopul accesului concurențial atât la documentele XML cât și la datele SQL
- Cea mai folosită instrucțiune din SQL este **SELECT** (utilizată pentru regăsirea datelor în bazele de date)
- ANSI SQL recomandă un nucleu format dintr-un grup de funcții dedicate manipulării datelor
- Sistemele de baze de date trebuie să posede, în mod obligatoriu, instrumente pentru păstrarea integrității datelor și asigurarea securității acestora
- Primii trei mari producători de sisteme de gestiune profesionale a bazelor de date, care dețin peste 90% din piața mondială, sunt ORACLE, IBM și Microsoft ce promovează produsele :
 - Oracle
 - DB2
 - SQL Server

Istoric

- Momentul decisiv în nașterea SQL îl constituie lansarea proiectului System/R de către firma IBM în 1974

- Comitetul pentru baze de date X3H2, arondat Institutului Național American pentru Standarde (ANSI) a finalizat în 1986 standardul SQL-86 (X3 reprezintă secțiunea care se ocupă de sisteme de prelucrare a informațiilor)
- Organizația Internațională pentru Standarde (ISO) a adoptat primul document, aproape identic cu ANSI SQL-86, pe care l-a publicat în 1987 sub numele de ISO 9075-1987 Database Language SQL.
- În 1989 apare SQL-89 care mai este denumit SQL-1 – ANSI X3.135- 1989, respectiv ISO 9075:1989
- Pentru a umple golurile SQL-1, ANSI și ISO au elaborat în 1992 versiunea SQL-2, ANSI X3.135-1992 (Database Language SQL), respectiv ISO/IEC 9075:1992
- SQL-3 a fost publicată în cea mai mare parte în iulie 1999 în cea mai mare parte în iulie 1999
- Odată cu publicarea acestui standard, SQL iese din sfera relaționalului și a normalizării relațiilor și se îndreaptă spre lucrul cu obiecte, introducând noțiuni noi în vederea gestionării obiectelor complexe și persistente, cum ar fi:
 - Generalizare și specializare;
 - Moșteniri multiple;
 - Polimorfism;
 - Incapsulare;
 - Tipuri de date definite de utilizator;
 - Suport pentru sisteme bazate pe gestiunea cunoștințelor;
 - Expresii privind interogări recursive și instrumente adecvate de administrare a datelor
- SQL-3 introduce și alte noțiuni nelegate strict de lucrul cu obiecte, cum ar fi:
 - Declanșatoare;
 - Proceduri stocate;
 - Seturi de caractere naționale;
 - Tabele virtuale actualizabile;
 - Roluri pentru definirea profilelor de securitate
- Versiunea apărută în anul 2003 introduce caracteristicile legate de folosirea tehnologiei XML, secvențe standardizate și coloane cu valori autogenerabile (proprietatea Identity în SQL Server)
- În anul 2006 a apărut cea mai recentă versiune a standardului SQL care are un echivalent în standardul ISO/IEC 9075-14:2006 și în care se definesc modurile în care limbajul SQL poate fi folosit împreună cu tehnologia XML

Crearea unui proiect de baza de date

Schema

- Numele obiectelor bazei de date împreună cu proprietățile lor și asocierile dintre ele
- Se construiește pe baza unui [Model Conceptual](#)

- **Exemple de instrumente ajutatoare folosite la elaborare**

- Diagrame entitate-relatie (ER)
 - Diagrame Unified Modeling Language (UMF)
- Ambele folosesc aceleasi concepte de entitate, attribute si relatii dintre entitati

Diagrama UML

- **Avantaje**

- Principalele reguli care se folosesc la modelarea situatiei reale sunt formulate sub forma unor proprietati ale constructiilor folosite in cadrul modelului
- Documenteaza cerintele informationale intr-un format clar si precis
- Abordarea grafica a modelarii o face usor de inteles
- Prin simplificarea realitatii modelul este mai usor de utilizat
- Modelul poate fi imbunatatit prin reinginerie (inginerie inversata) sau prin crearea mai multor diagrame
- La realizarea modelului se iau in considerare doar aspecte esentiale, ce prezinta importanta, ignorandu-se cele minore

- **Dezavantaje**

- Orice simplificare introduce o serie de imperfectiuni
- Nu orice se poate reprezenta grafic
- Nu exista un model unic
- Au caracter general, fiind destinate in special modelarii in cazul [programarii orientate pe obiecte](#) (modelul relational are caracteristici specifice, deosebite fata de modelul orientat pe obiecte)
- Crearea se bazeaza pe informatiile documentate in specificatiile si cerintele utilizatorului

- **Conversia diagramei UML in schema instantei**

- Schema instantei este compusa din randuri care definesc caracteristicile critice ale bazei de date
- Entitatile din diagrama UML devin tabele, attributele devin coloane ale acestor tabele, iar asocierile devin chei externe

- **Exemple:**

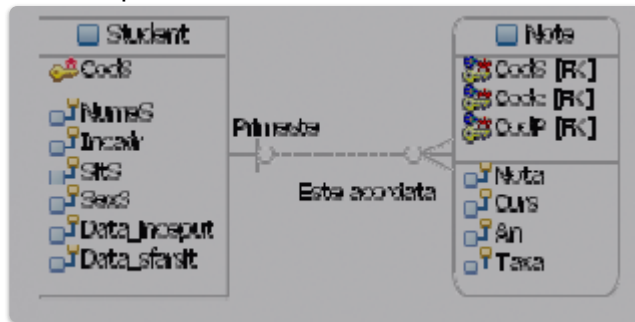
- Trebuie cunoscute notele acordate studentilor
- Trebuie cunoscute numele si numarul matricol ale fiecarui student
- Un student va avea doar o singura nota la un curs

Numele coloanei	CodS	Curs	Nota	An	Taxa
Tipul cheii	PK	PK	PK		
Valori NULL	NN	NN	NN		
Cheie externa	CodS				
Tipul de data	char	char	dec	char	int
Lungime max.	5	15	4,2	1	7
Exemplu	005	Fizica	6	1	350000

Diagrama Informa

Exemplu:

- Un fragment al modelului conceptual obtinut pe baza unei diagrame simple a relatiilor dintre tipurile de entitati luate in considerare la reprezentarea unie facultati

Crearea modelului fizic

Crearea tabelelor

- Este folosita instructiunea **CREATE TABLE**
- Se realizeaza prin definirea numelui tabelului, precum si a numelor coloanelor tabelului si a descrierii acestora folosind o instructiune SQL

Sintaxa:

```
CREATE TABLE <nume_tabel>
(
<nume_camp> <tip_data> [[CONSTRAINT <nume_restrictie> [DEFAULT <valoare_impl-
)
```

Tipuri de date (SQL-92)

- SMALLINT**: intregi (4 pozitii, reprezentare pe 16 biti);
- INTEGER** sau **INT**: intregi (9 pozitii, 32 biti);

- **NUMERIC** (p,s) sau **DECIMAL** (p,s) sau **DEC** (p,s): reale cu p pozitii, din care s la partea fractionara;
- **FLOAT**: reale, virgula mobila (20 pozitii pentru mantisa);
- **REAL**: real, virgula mobila (cu precizie mai mica decat FLOAT);
- **DOUBLE PRECISION**: reale, virgula mobila, dubla precizie (30 pozitii pentru mantisa);
- **CHAR(n)** sau **CHAR VARYING(n)** sau **CHARACTER VARYING(n)**: sir de caractere de lungime variabila (max. 254);
- **DATETIME**: data calendaristica;

Dictionar de date

- Dictionarul de date este cea mai importanta forma de documentatie pentru proiectantul de baze de date

Obiective

1. Descrierea scopului bazei de date si a utilizatorilor.
2. Realizarea documentatiei bazei de date. Aceasta poate insemna oricare dintre urmatoarele specificatii: pe ce sistem a fost creata; dimensiunea prestabilita a bazei de date sau dimensiunea fisierului jurnal.
3. Includerea codului sursa SQL pentru oricare fisier script de instalare sau dazinstalare a unei baze de date. Aceasta operatie include documentatia de utilizare a instrumentelor pentru import/export.
4. Asigurarea descrierii amanuntite a fiecariu tabel din baza de date si a scopurilor acestora in contextul utilizarii lor.
5. Documentarea structurii interne a fiecărui tabel. Aceasta poate include toate câmpurile și tipurile de date, cu comentarii, toți indecșii și toate vederile.
6. Includerea codului sursă SQL, pentru toate procedurile rezidente și pentru toți declanșatorii.
7. Asigurarea unei descrieri a cerințelor bazei de date, cum ar fi folosirea valorilor unice sau a valorilor NOT NULL. De asemenea, ar trebui menționat dacă aceste constrângeri sunt forțate la nivelul SGBDR sau dacă programatorul bazei de date trebuie să verifice aceste constrângeri în cadrul codului sursă

Instrumente CASE

Tehnologia CASE (Computer Aided Software Engineering) este un domeniu de integrare si sinteza ce incorporeaza elementele din proiectarea asistata a calculator, ingineria programarii, proiectarea sistemelor informatice, baze de date si alte domenii ale informaticii.

Ajuta la usurarea muncii de realizare a produselor informatice

Denumire alternativa: IPSE - Integrated Project Support Enviroment

Facilitati

1. Suport pentru una sau mai multe metodologii de analiză și proiectare a aplicațiilor informatice, prin editoare de diagrame și text;
2. Stocarea și regăsirea datelor din dicționarul de date (repository) prin utilitare specifice (browser);
3. Verificarea automată a consistenței și completitudinii datelor printr-un analizor ce conține reguli specifice pentru fiecare metodologie;
4. Suport pentru realizarea de prototipuri prin limbaje de nivel înalt și generatoare;
5. Suport pentru conducerea proiectului prin instrumente de generare a grafurilor (resurse, versiuni);
6. Generarea documentației de realizare a sistemului;
7. Generarea automată a codului program, pornind de la specificațiile de proiectare;
8. Tehnica de inginerie inversată (reverse engineering) prin care se permite revenirea dintr-o etapă de realizare a aplicației la o etapă precedentă pentru eventuale modificări;
9. Adaptabilitatea și extensibilitatea trebuie să fie proprietăți de bază ale instrumentelor CASE

Clasificare

Criterii

Dupa aria de cuprindere a ciclului de realizare a aplicatiei:

- Upper CASE (front-end) oferă suport pentru primele etape de realizare a aplicațiilor (planificarea realizării, analiza și specificarea cerințelor, proiectarea logică);
- Lower CASE (back-end) oferă suport pentru ultimele etape de realizare a aplicațiilor (proiectarea fizică, elaborarea programelor, testarea, întreținerea și dezvoltarea sistemului)

Dupa dimensiunea suportului oferit:

- Instrumente CASE propriu-zise oferă suport pentru o singură activitate din cadrul unei etape de realizare a aplicațiilor (editoare de diagrame și text, dicționarul de date, analiza specificațiilor de sistem, generatoare de aplicații, depanatoare, conducerea proiectului). Aceste instrumente pot fi verticale (cele ce se pot folosi într-o singură etapă – generatoare, compilatoare etc.) sau orizontale (cele care se pot folosi în mai multe etape (elaborarea documentației, editoare de diagrame etc.).
- Bancurile de lucru CASE (workbenches) oferă suport pentru o etapă din ciclul de realizare a aplicației. Ele integrează un set de instrumente din categoria precedentă (instrumente pentru analiză, pentru proiectare, pentru programare, pentru implementare).
- Mediile CASE oferă suport pentru cea mai mare parte (sau toate) dintre etapele de realizare a aplicației într-un singur produs informatic. Ele integrează instrumente CASE din categoriile precedente.

Dupa metodologia implementata:

- Instrumente CASE pentru modele structurate;
- Instrumente CASE pentru modelarea datelor – asistă proiectantul de baze de date la definirea entităților și a legăturilor dintre ele (diagrame ER);
- Limbaje din generația a patra pentru baze de date (4GL); sunt limbaje de nivel înalt care oferă suport pentru manipularea datelor (SQL, generatoare);
- Instrumente CASE pentru metode orientate pe obiecte care sunt încă relativ puține, dar care tind să se extindă datorită avantajelor oferite (flexibilitate sporită, reutilizarea proiectelor dezvoltate anterior etc.)

Arhitectura mediului CASE

- Este data de componentele care integrează mai multe instrumente CASE
- Dictionarul central de date (repository) este componenta de vază a unui mediu CASE. În el se stochează integrat și neredundant descrierea completă a sistemului: modulele sistemului și legăturile dintre ele, structura bazei de date, machetele de intrare/ieșire, informații pentru conducerea proiectului.
- Editoarele pentru introducerea și actualizarea datelor din sistem: pentru realizarea graficelor și a schemelor, pentru reprezentarea tabelelor, pentru texte.
- Utilitare pentru traducerea datelor și implementarea instrumentelor CASE în mediul integrat. Pentru fiecare instrument din mediul CASE datele au o anumită formă specifică. Mediul asigură utilizarea datelor pentru toate instrumentele prin conversii, precum și integritatea și coerența acestora.
- Generarea automată a codului se realizează pornind de la specificațiile de proiectare conținute în dictionarul central de date. O mică parte din mediile CASE include această componentă deoarece ea necesită o descriere în detaliu a sistemului și utilizarea unor tehnici complexe de structurare a sistemului.
- Facilități de inginerie inversată care permit ca pe baza descompunerii și analizei codului de program și a descrierii datelor să fie refăcute specificațiile de proiectare și să fie actualizate informațiile din dictionarul de date. Se poate astfel relua etapa precedentă din cea curentă.
- Facilitățile pentru conducerea proiectului permit colectarea și utilizarea informațiilor privind planificarea și controlul realizării proiectului. Informațiile sunt stocate în dictionarul de date.

Instrumentele CASE pentru analiza structurată

Componenta

- Editoare grafice și de text pentru specificarea cerințelor (generează diagrame și analiza ale descrierii sistemului)
- Generatoare de documentație în urma etapei de analiză și actualizarea ei

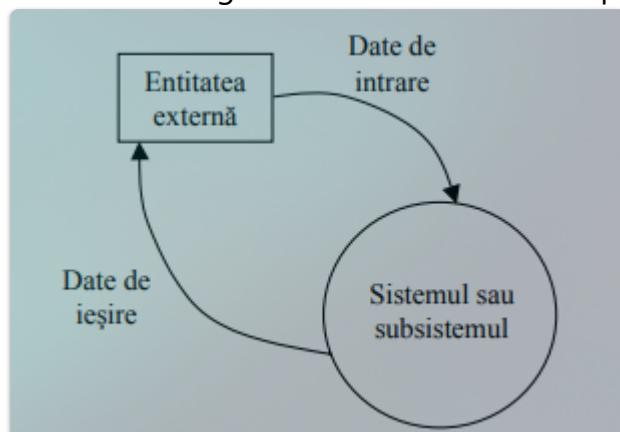
Exemple

Diagrame de flux a datelor (DFD)

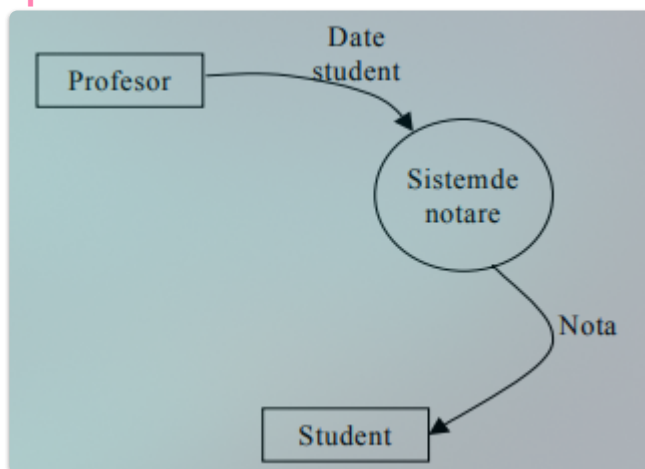
- Ilustreaza modul de deplasarea a datelor, definind intrarile si iesirile sistemului, efectuand in acelasi timp si o delimitare a acestuia cu scopul misurarii complexitatii domeniului de interes si a usurarii comunicarii in ceea ce priveste intelegerea unui anumit sistem sau a unei parti a acestuia
- Instrumentul CASE contine un editor de diagrame care construiesc mai intai diagrama contextuala, dupa care fiecare proces din aceasta diagrama poate fi detaliat intr-o diagrama de nivel inferior
- Pentru fiecare proces care nu mai admite o descompunere ulterioara trebuie intocmita specificatia de proces
- In analiza se folosesc trei tipuri de diagrame (de continut, fizice si logice)

Diagrame DFD de continut

- Definesc procesele care au loc intre una sau mai multe entitati externe (reprezentate prin intermediul unor dreptunghiuri si care reprezinta sursele de date) si o singura entitate interna (reprezentata printr-un cerc) care reprezinta sistemul sau subsistemul aflat in discutie
- Liniile fluxului de date sunt indreptate de la sau spre entitatea externa
- In astfel de diagrame trebuie sa existe cel putin o intrare si cel putin o iesire

Exemplu

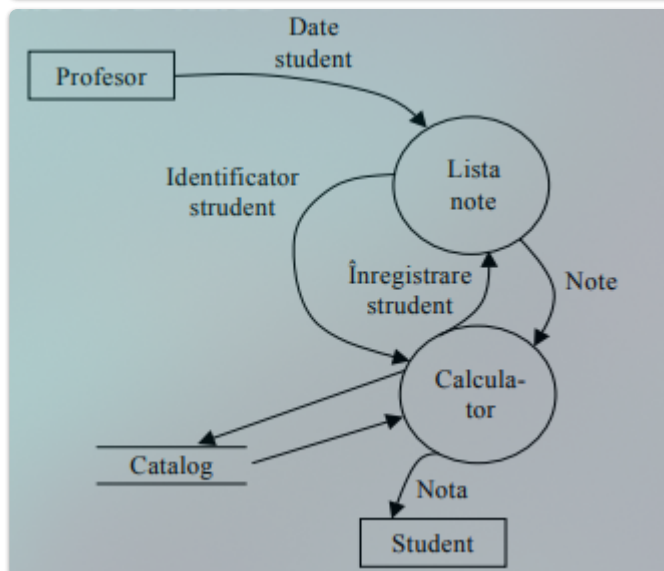
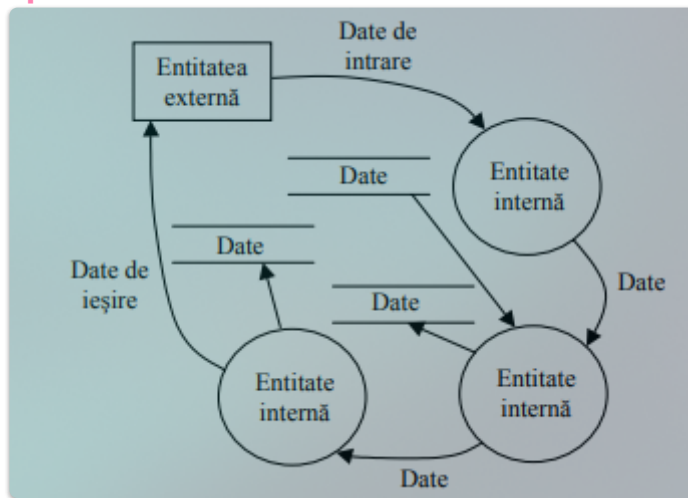

Diagrame DFD fizice

- Definesc procesele care au loc intre una sau mai multe entitati externe (reprezentate prin intermediul unor dreptunghiuri si care reprezinta sursele de date) si mai multe entitati

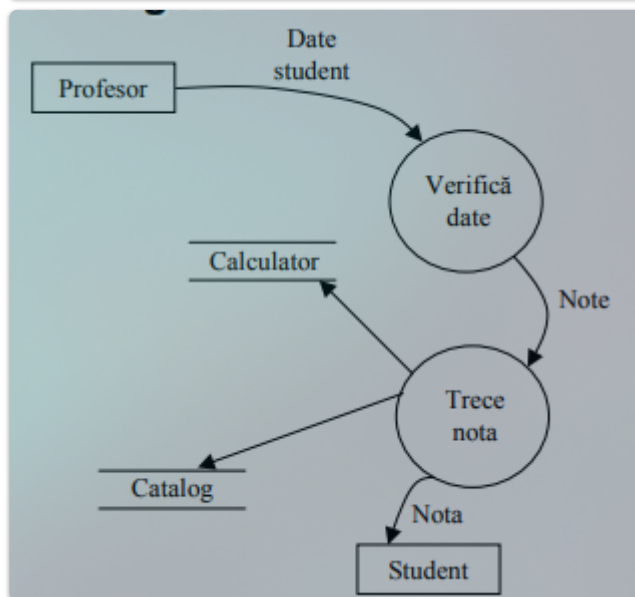
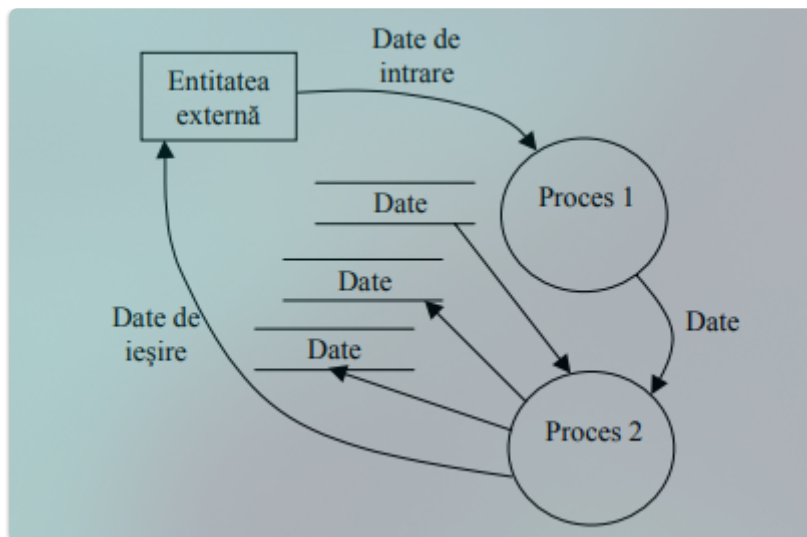
interne (reprezentate prin cercuri)

- Liniile fluxului de date provin de la sau sunt îndreptate spre entitatea/entitățile externe și sunt îndreptate spre sau provin de la entitățile interne
- Trebuie să existe și alte elemente de stocare a datelor, cum ar fi de exemplu, fișierele, reprezentate prin două linii paralele
- **Exemplu**

Diagrame DFD logice

- Stabilesc pași care trebuie urmați pe parcursul desfășurării unui proces
- Liniile fluxului de date sunt îndreptate de la sau spre entitatea/entitățile externe spre/de la procese
- În astfel de diagrame trebuie să existe și alte elemente de stocare a datelor, cum ar fi de exemplu, fișierele, reprezentate prin două linii paralele
- **Exemplu**

Specificatiile de proces (minispecificatii)

- Sunt descrieri algoritmice ale prelucrarilor realizate de un proces de nivel atomic
- Orice specificatie trebuie sa contina:
 - Numele
 - Lista intrarilor de date
 - Lista iesirilor de date
 - Corpul specificatiilor (descrierea algoiritmica)
- Tehnicile de specificare a proceselor sunt:
 - [Scheme logice](#)
 - [Pseudocod](#)
 - [Tabele de decizie](#)
 - [Diagrame](#)
 - [Limbaje de programare](#)

Dictionarul de date

- Contine descrierea tuturor elementelor ce apar in diagramele de flux (fluxurile de date, procesele, datele stocate)

- Oferă o definiție riguroasă și detaliată a datelor din sistem

Medii CASE pentru analiza structurată

Exemplu

- Westmount I – Case Yourdon

Instrumente CASE pentru proiectarea structurată

Modelarea datelor

- Se realizează cu ajutorul unor instrumente de modelare, cele mai utilizate fiind diagramele entitate-relație sau [diagramele UML](#)
- Se reprezintă grafic entitățile logice și legăturile dintre acestea (modelarea), rezultând o diagramă
- Pornind de la diagramă și utilizând descrierea colecțiilor și a atributelor din dicționarul de date, instrumentele CASE pot genera automat schema bazei de date și codul necesar creării structurii fizice a bazei de date
- **Exemplu**
 - IBM Rational Data Architect IBM Rational Data Architect

Puncte slabe

- Generarea automată a codului pornind de la specificațiile de programare
- Reutilizarea modulelor de program existente
- Integrarea diferitelor instrumente CASE într-un mediu (lipsa de standarde)
- Dezvoltarea iterativă a aplicațiilor (inginerie inversată)
- Dicționarul de date conține doar definițiile datelor, dacă ar trebui să conțină și structura de apel a programelor și algoritmi
- Codul sursă generat poate fi ulterior modificat manual, dar acest lucru poate duce la pierderea consistenței și poate să nu mai permită ingineria inversată (pentru rezolvarea problemei ar fi necesară o bibliotecă de module utilizator)

Clauze SQL

În gramatică, o clauză este un cuvânt sau un grup de cuvinte care în mod obișnuit este alcătuit dintr-un subiect și un predicat, fiind posibil ca, în anumite limbi/ limbaje sau în anumite clauze, subiectul să nu apară în mod explicit.

Cea mai simplă propoziție este alcătuită dintr-o singură clauză, dar propozițiile complexe pot conține mai multe clauze.

Este posibil ca o clauză să conțină o altă clauză sau sub-clauză.

În limbajul SQL, s-a optat pentru folosirea conceptului de clauză și nu pentru folosirea celui de instrucțiune, deoarece se considera că, de fapt, toate operațiile de regăsire a datelor în bazele de date se pot reduce la niște cereri formulate în mod asemănător clauzelor.

Clauza principală folosită în regăsirea datelor în baze de date este **SELECT** (poate conține sub-clauze).

De obicei, în vorbirea curentă, nu se folosește denumirea de sub-clauză, ci tot cea de clauză.

Clauza SELECT

- Sintaxa completă a unei clauze **SELECT** diferită de la un sistem la altul

```
SELECT <lista_campuri>
[INTO <numele_noului_tabel>]
FROM <lista_tabele>
[WHERE <conditii> ]
[GROUP BY <lista_campuri> ]
[HAVING <conditii> ]
[ORDER BY <lista_ordonare> [ASC | DESC] ]
```

- În care:
 - lista_campuri - conține coloanele ce vor apărea în setul de rezultate
 - **INTO** <numele_noului_tabel> - indică faptul că setul de rezultate este utilizat într-un tabel nou care se și creează cu această ocazie
 - lista_tabele - reprezintă tabelele din care provin coloanele ce apar în lista_cumparaturi

Observatii

- Trebuie respectată ordinea de utilizare a clauzelor
- Nu toate aceste clauze se folosesc tot timpul împreună și nici toate odată

Sub-clauza (clauza) FROM

- Este obligatorie în orice instrucțiune **SELECT**
- Poate specifica:
 - Unul sau mai multe tabele
 - Una sau mai multe vederi
 - Asocieri între două tabele sau vederi
 - Unul sau mai multe tabele derivate ce conțin clauza **SELECT** în interiorul clauzei **FROM**

Sub-clauza (clauza) WHERE

- Folosind construcția

```
SELECT * FROM Note;
```

- Se returneaza toate liniile dintr-un tabel
- Folosind cuvantul cheie **WHERE**, se poate specifica o conditie care sa reduca numarul de linii returnate in setul de inregistrari
- In clauza **WHERE** se pot folosi operatori de comparare sau predicate pentru a verifica o conditie
- Uneori, aceasta clauza mai este folosita pentru a reprezenta o jonctiune dintre doua tabele (corectm dar nerecomandabil)

Exemplu

```
SELECT * FROM Note
WHERE Nota > 8;
```

Operatori de comparare

- > (mai mare decât)
- < (mai mic decât)
- = (egal)
- <= (mai mic decât sau egal)
- >= (mai mare decât sau egal)
- != sau < > (diferit de)
- ! < (nu mai mic decât)
- ! > (nu mai mare decât)

Sub-clauza (clauza) ORDER BY

- Clauza **ORDER BY** pune la dispozitie o metoda de ordonare a rezultatelor operatiilor
- Daca nu a fos definita o cheie primara rezultatele vor aparea in ordinea introducerii liniilor
- In mod implicit rezultatele unui set sunt ordonate crescator
- **Subinterogare**le si definitiile vederilor nu pot include clauza **ORDER BY**
- Uneori ar putea fi utila folosirea clauzei **ORDER BY** pentru mai multe campuri
- Clauza **ORDER BY** poate avea coloane care sa nu apara in lista de selectie
- Daca clauza **SELECT** este utilizata impreuna cu clauzele **DISTINCT** sau **UNION**, atunci coloanele dupa care se face ordonarea trebuie sa apara si in lista de selectie

Exemplu

```
SELECT * FROM Note
ORDER BY Nota DESC;
```

Sub-clauza (clauza) GROUP BY

- Formează grupuri de înregistrări ale unei relații, pe baza valorilor comune ale unui atribut
- În clauza **GROUP BY** trebuie specificate numele coloanelor din tabelul sau vederea cărora le aparțin
- De multe ori, clauza **GROUP BY** este utilizată atunci când se folosesc funcții agregate în clauza **SELECT**
- **Componente**
 - Una sau mai multe expresii care se referă la coloane după care se poate face o grupare de rezultate expuse în setul afișat
 - Cuvântul cheie, opțional, **ALL** care specifică faptul că în rezultatul final vor apărea toate grupurile produse de clauza **GROUP BY**, chiar dacă unele grupuri nu îndeplinesc condiția impusă
 - Dacă în interogarea de mai sus nu ar apărea clauza **GROUP BY** atunci MS SQL Server ar genera un mesaj de eroare
 - Grupurile de rezultate pot fi afișate cu ajutorul unei expresii atâta timp cât aceasta nu conține funcții agregate
 - În clauza **GROUP BY** trebuie specificat numele coloanei din tabelul sau vederea respectivă și nu denumirea înlocuitoare ce se introduce prin **AS**
 - Dacă în loc de **GROUP BY DATEPART (yy, Data_inceput)** s-ar scrie **GROUP BY An** s-ar genera un mesaj de eroare
 - Un tabel poate fi grupat după orice combinație de coloane (în clauza **GROUP BY** se pot utiliza mai multe nume de coloane dintr-un tabel)
 - În clauza **SELECT** nu se folosesc coloane care au mai multe valori pentru aceeași valoare a coloanei utilizate în clauza **GROUP BY**
 - Afirmatia inversă nu este adevărată

Formatul general

```
SELECT <lista_campuri>
FROM <nume_tabel>
GROUP BY <lista_campuri_grupare>
```

Exemple

```
SELECT CodS, AVG(Nota)
FROM Note
GROUP BY CodS, An;
```

```
SELECT DATEPART (yy, Data_inceput) AS An, COUNT (*)
AS Numar_studenti
FROM Student
GROUP BY DATEPART (yy, Data_inceput);
```

Sub-clauza (clauza) HAVING

- Este asemanatoare utilizarii clauzei *WHERE*
- Permite specificarea unor conditii de selectie care se aplica la nivel de seturi de inregistrari obtinute prin aplicarea clauzei *GROUP BY*
- Din rezultat sunt eliminate toate grupurile care nu satisfac conditia specificata

Formatul general:

```
SELECT <lista_campuri>
FROM <nume_tabel>
GROUP BY <lista_coloane_grupare>
HAVING <conditie_grup>
```

Exemple:

- Se foloseste tabelul Note pentru gruparea studentilor pe ani de studii si afisarea mediei pentru fiecare an in parte

```
SELECT CodS, AVG (Nota)
FROM Note
GROUP BY CodS, An;
```

- Daca se modifica aceasta interogaren pentru a returna numai acei studenti care au media peste o anumita valoare

```
SELECT CodS, AVG (Nota)
FROM Note
WHERE AVG(Nota)>9
GROUP BY CodS, An;
```

- Se va obtine un mesaj de eroare(*WHERE* nu opereaza cu functii totalizatoare)
- O solutie corecta ar fi:

```
SELECT CodS, AVG (Nota)
FROM Note GROUP BY Cods,An
```

```
HAVING AVG(Nota)>9
```

- Clauza **HAVING** permite utilizarea functiilor totalizatoare intr-o instructiune de comparare, asigurand pentru functiile totalizatoare ceea ce **WHERE** asigura pentru linii individuale
- Rezultatul interogarii urmatoare:

```
SELECT CodS, AVG (Nota)  
FROM Note GROUP BY Cods,An,Nota  
HAVING Nota >9
```

- Este diferit de precedentul
- Constructia "**HAVING AVG (Nota) >9**" a evaluat fiecare grup in parte si a transmis la iesire numai grupurile care aveau o medie mai mare de 9, adica exact ceea ce se dorea
- Constructia "**HAVING (Nota) >9**" conduce la un rezultat diferit
- Daca utilizatorul cere evaluarea si afisarea grupurilor de medii care respecta conditia "**Nota >9**", ar trebui examinat fiecare grup in parte si eliminate acelea in care exista o nota mai mica de 9
- Unele versiuni de SQL returneaza un mesaj de eroare in cazul in care se foloseste altceva decat o functie totalizatoare intr-o clauza **HAVING**
- In cacuza **HAVING** se pot folosi si mai multe conditii (separate prin **AND**, **OR** sau **NOT**)

```
SELECT COUNT(CodS) , AVG(Nota)  
FROM Note  
GROUP BY An HAVING COUNT(CodS)>1 AND AVG(Nota)>5
```

- In clauza **HAVING** se poate folosi o functie totalizatoare care nu a fost folosita in instructiunea **SELECT**
- Care sunt studentii care au primit note in anul 1

```
SELECT CodS  
FROM Note  
GROUP BY Cods,An  
HAVING COUNT(*) > 0 AND An='1'
```

- Operatorul **IN** opereaza corect intr-o clauza **HAVING**
- In clauza **HAVING** se pot utiliza si **subinterogari**

Subinterogari

- Subinterogările oferă un mijloc de a baza o interogare pe o alta (imbricarea interogărilor)

Reguli

Lista de selecție a unei subinterogări create cu ajutorul unui operator de comparare poate conține doar o singură expresie sau nume de coloană

Dacă clauza **WHERE** a unei interogări exterioare conține numele unei coloane, aceasta trebuie să fie compatibilă din punct de vedere al **jonctiunii** cu coloana din subinterogare

Tipurile de date **ntext**, **text** și **image** nu sunt permise într-o subinterogare

Clauza **DISTINCT** nu poate fi utilizată în subinterogări ce conțin clauza **GROUP BY**

Într-o subinterogare nu poate fi utilizată clauza **ORDER BY** decât dacă s-a utilizat și restricția **TOP**

O vedere creată pe baza unei subinterogări nu poate fi actualizată

Observatii

Construcțiile **SELECT** pot fi imbricate pe max. 16 nivele

O subinterogare diferă de operatorul de cuplare prin aceea că rezultatul final conține date doar de la ultimul tabel

Subinterogare

O clauza **SELECT** care este inserată în cadrul altei cauze **SELECT**

Se folosește, de obicei, în cadrul unei clauze **WHERE**

Varianta 1

Predicatele [ANY | SOME | ALL]

Exemplu

Următoarea construcție întoarce toți studenții (și notele corespunzătoare acestora) care au cele mai mari note

```
SELECT Nume, Prenume, Nota
FROM Student INNER JOIN Note ON
Student.CodS=Note.CodS
WHERE Nota = (SELECT Max (Nota) FROM Note);
```

Ceea ce conduce la un rezultat diferit de varianta:

```
SELECT Nume, Prenume, MAX(Nota)
FROM Student INNER JOIN Note ON
Student.CodS=Note.CodS
GROUP BY Nume, Prenume;
```

In care raspunsul corespunde intrebarii: "Care este cea mai mare nota obtinuta de fiecare student?"

Se observa faptul ca, deoarece subinterogarea intoarce o singura valoare, nu este nevoie sa se foloseasca nici unul dintre predicatele **ANY**, **SOME** sau **ALL**

Urmatoarea constructie prezinta toti studentii (si notele corespunzatoare acestora) care au note mai mari decat notele studentului Radu Tiberiu:

```
SELECT Nume, Prenume, Nota
FROM Student INNER JOIN Note ON Student.Cods=Note.Cods
WHERE Nota > ALL(
SELECT Nota
FROM Note INNER JOIN Student ON Student.Cods =Note.Cods
WHERE Nume = 'Radu' And Prenume='Tiberiu');
```

Observatii

- Se observa faptul ca predicatele **ANY** si **SOME** conduc la obtinerea aceluiasi rezultat, returnand toate variantele ce respecta conditia de comaprare pentru cel putin una dintre valorile returnate de catre subinterogare
- Daca se inlocuieste **ALL** cu **SOME** in interogarea anterioara, rezultatul obtinut va contine toti studentii (si notele corespunzatoarea acestora) care sunt mai mari decat cea mai mica nota acordata studentului Radu Tiberiu

Varianta 2

Predicatul [NOT] IN

Se foloseste la cautarea unei valori a unei coloane dintr-un tabel rezultat in urma altei interogari

Exemplu

Urmatoarea constructie returneaza toti studentii (si notele corespunzatoare) din tabelul "Student" care nu apar in tabelul "Note" (Studentii care nu au note):

```
SELECT CodS, Nume, Prenume
FROM Student
WHERE CodS NOT IN (SELECT CodS FROM Note);
```

Varianta 3

Predicatul [NOT] EXISTS

Se foloseste atunci cand se verifica daca o anumita valoare exista (este returnata) in urma executarii subinterogarii

Exemplu

Urmatoarea constructie afiseaza toti studentii care nu au note:

```
SELECT Cods, Nume, Prenume
FROM Student
WHERE NOT EXISTS
    (SELECT * FROM Note WHERE Note.Cods = Student.Cods);
```

Se observa faptul ca tabelul "Note" este referit in subinterogare, ceea ce face ca SQL Server sa evalueze subinterogarea cate o data pentru fiecare valoare a indentificatorului "CodS" din tabelul "Note"

Observatii

- Atunci cand se foloseste variante 1 sau 2, subinterogarea trebuie sa returneze o singura coloana, altfel va apare un mesaj de eroare
- Constructia **SELECT** care contine subinterogarea pastreaza acelasi format si reguli ca orice alta constructie **SELECT**, dar trebuie in mod obligatoriu introdusa in paranteze

Sisteme de gestiune a bazelor de date orientate pe obiecte (SGBDOO)

Dezavantajele modelului relational

- Crearea de relatii care nu corespund tipurilor de entitati din lumea reala, datorita procesului de normalizare care impune fragmentarea unei entitati in mai multe relatii, necesitand, in timpul prelucrarii interogarii, formarea de uniuni multiple care sunt operatii costisitoare
- Supraincercarea semantica a modelului relational, datorita inexistentei unui mecanism care sa poata face distinctia dintre entitati si relatii sau pentru a deosebi diferitele tipuri de relatii care exista intre entitati, ceea ce face sa nu fie posibil sa se construiasca semantica in cadrul operatiilor;
- Operatii limitate doar la cele cu multimi si tupluri, insuficiente pentru a modela comportamentul multor obiecte din lumea reala
- Impunerea de catre modelul relational a unei omogenitati a datelor atat orizontala, prin faptul ca fiecare tuplu al unei relatii trebuie sa fie compus din aceleasi attribute, cat si verticala, prin faptul ca valorile dintr-o coloana a unei relatii trebuie sa provina din acelasi domeniu, dar si a faptului ca la intersectia dintre o coloana si un rand trebuie sa

existe o valoare atomica, ceea ce duce la impunerea prea multor restrictii a unor obiecte complexe din lumea reala;

- Dificultatea in manipularea interogarilor recursive, adica interogarile despre asocierile create de o relatie (direct sau indirect) cu ea insasi;
- Dificultati referitoare la concurenta, modificarile schemei, accesul navigational
- Nu se permite descrierea structurilor de date complexe (date in format multimedia, documente electronice, grafice etc.);
- Nu se permite definirea unor tipuri de date definite de utilizator;
- Nu se permite partajarea/reutilizarea structurilor de date;
- Nu se permite declararea prelucrarilor aferente structurilor de date deoarece datele sunt decise separat de prelucrari
- **Sistemele de gestiune a bazelor de date relationale nu pot fi aplicate in cazul aplicatiilor, cum ar fi:**
 - Proiectarea asistata de calculator
 - Fabricarea asistata de calculator
 - Ingineria programarii asistata de calculator
 - Sisteme multimedia
 - Editare digitala
 - Sisteme informationale geografice
- **Modelarea orientata pe obiect se bazeaza pe urmatoarele concepte**
 - Obiect
 - Abstractizare
 - Incapsulare
 - Mostenire
 - Poliformism

Obiectul

- Este o entitate cu identitate proprie caracterizat prin stare si comportament

Identitatea

- Este proprietatea acestuia care l distinge de alte obiecte si este de regula o adresa logica invariata (pointer)
- Identificarea obiectelor este asigurata automat de sistem si este transparenta utilizatorului
- Fiecare obiect are un identificator unic pentru intregul sistem, care este independent de valorile atributelor sale si, ideal, este vizibil pentru utilizatori
- Doua obiecte O_1 si O_2 sunt identice (se noteaza $O_1 == O_2$) daca au acelasi identificator, adica egalitatea obiectelor este de fapt o egalitate de pointeri
- Doua obiecte O_1 si O_2 sunt egale (se noteaza $O_1 = O_2$) daca au aceleasi valori
- Se poate spune ca identitatea obiectelor implica egalitatea lor, reciproca fiind falsa

Starea

- Este definita de valorile atributelor sale
- Un atribut este definit printr-un nume si poate lua valori elementare (numeric, alfanumeric etc.) sau complexe (structuri de valori multiple, referinte spre alte obiecte, tipuri utilizator etc.)
- Atributele se pot concretiza in locatii de memorie in care sunt stocate datele aferente

Exemplu

```
Studentul S1: CodS = "001"
               Nume = "Banu"
               Prenume = "Andrei"
```

Comportamentul

- Este definit de setul de operatii (metode) aplicabile obiectului respectiv
- Metodele pot fi utilizate pentru a modifica starea obiectului, prin modificarea valorilor atributelor, sau pentru interogarea valorilor atributelor selectate
- Operatiile unui obiect constituie de regula, modalitati de raspuns la mesajele primite din exterior
- Mesajele sunt mijloace prin care comunica obiectele
- Un mesaj reprezinta o cerere a unui obiect (emitent) catre alt obiect (receptor), prin care cel de-al doilea obiect este solicitat sa execute una dintre metodele sale
- Emitentul si receptorul pot reprezenta acelasi obiect
- O operatie este definita printr-o *semnatura* compusa din denumire, un set optional de parametri de apel si un set optional de parametri de retur
- Operatiile sunt de regula proceduri sau functii ce actioneaza asupra atributelor obiectului respectiv

Obiectul

Abstractizarea

- Este procesul prin care obiectele cu aceleasi atribute si cu un comportament comun sunt grupate in tipuri abstracte de date numite *clase*
- Obiectele devin realizari (instantieri) ale claselor
- Clasele sunt reprezentari (modele) abstracte, conceptuale ale entitatilor descrise de obiecte

Incapsularea

- Constata in capacitatea obiectelor (claselor) de a contine la un loc atat date cat si metode dintre care numai o parte sunt vizibile din exterior
- Obiectele/Clasele apar ca niste cutii negre care ascund detaliile de implementare, oferind in schimb o interfata pentru acces

Exemplu

- Se considera clasa *Student* descrisa prin attributele invizibile (private) din interiorul clasei

```
CodS, Nume, Prenume, Data_inceput, Data_sfarsit, Sex
```

- Si operatiile accesibile din exterior (publice)

```
Creeaza(CodS, Nume, Prenume, DataInceput, DataSfarsit, Sex)
ReturneazaCodS(): text
ReturneazaNume(): text
ReturneazaPrenume(): text
ReturneazaDataInceput(): data
ReturneazaDataSfarsit(): data
ReturneazaSex(): text
```

- Datele studentului "Banu Andrei" sunt atribuite numai la crearea instantei (obiectului) respectiv, prin apelarea metodei-constructor vizibila din interiorul obiectului

```
Creeaza("001", "Banu", "Andrei", "01-11-2002", "b")
```

- Dupa ce a fost creat un obiect, datele aferente studentului respectiv nu mai pt fi modificare, ci numai citite prin intermediul metodelor de tip "Returneaza"
- Utilizatorul va percepe un obiect *Student* numai prin datele *read-only*
- Este exclusa posibilitatea modificarii unei persoane ulterior crearii sale
- Se asigura astfel si o securitate a datelor stocate de un obiect impotriva modificarii neautorizate sau/si accidentale

Comparatie intre modelul obiectual si cel relational

Modelul O.O.	Modelul Relational
Clasa	Tabel(relatie)
Obiect	Tuplu(inregistrare)
Atribut	Camp
Operatie(metoda)	-

Mostenirea

- Este procesul prin care toate attributele si metodele publice (vizibile din exterior) ale unei clase, numita clasa de baza, sunt preluate automat de o alta clasa inrudita, numita clasa derivata sau subclasa
- Clasele derivate pot contine si attribute sau metode specifice

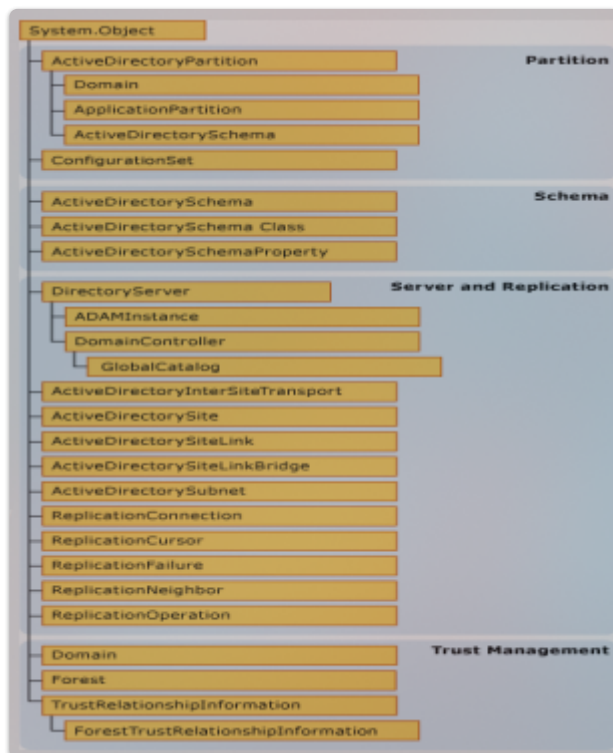
- Permite ca o clasa sa fie definita ca un caz special, numit subclasa a unei clase mult mai generale, numita superclasa
- Este o tehnica prin care se incurajeaza reutilizarea/partajarea datelor

Relatii intre clase

- Clasificare
- Generalizare - procesul de formare a unei superclase
- Specializare - procesul de formare a unei subclase

Clasificare

- **Exemplu:**
 - NET Framework

Generalizare - specializare

- O clasa de la care se mosteneste se numeste clasa de baza
- Clasele care mostenesc se numesc clase derivate
- O clasa derivata are toate variabilele, metodele, proprietatile, operatorii preluati de la clasa de baza
- O clasa derivata adauga elemente proprii
- Membrii cu caracter privat nu se mostenesc
- **Exemplu**

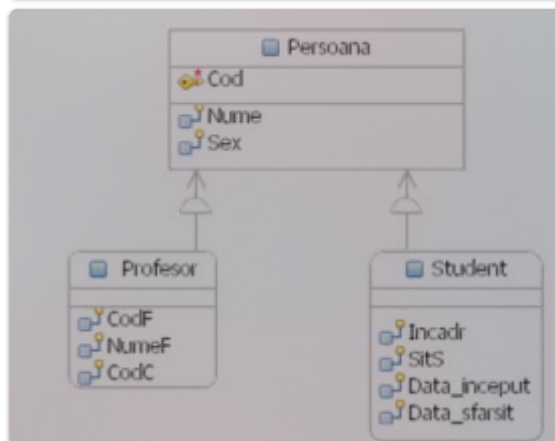
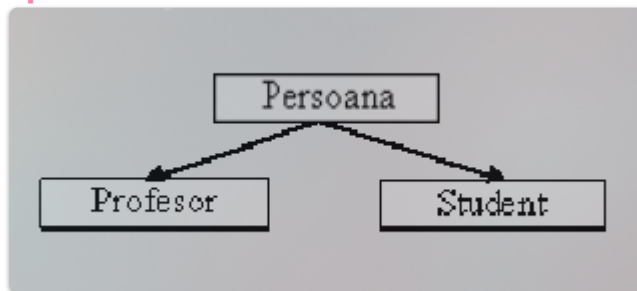
```

class <nume clasa derivata>: <nume clasa de baza>
{
    //corp clasa
}
  
```

Principiul de substituire

- O instanță a subclasei poate fi utilizată ori de câte ori o metodă sau o construcție așteaptă o instanță a superclasei corespunzătoare

- **Exemplu**

- Se considera clasa "Persoana" definită prin atributele publice (vizibile din afara clasei): "CNP", "Nume", "Prenume", "Data_nasterii", "Sex" și metoda publică "RetrneazăVarsta(AnReferinta)"
- Clasa "Persoana" poate fi derivată în clasele "Profesor" și "Student", de același tip cu prima, astfel încât fiecare student sau profesor va fi descris prin CNP, nume, prenume, sex și vârsta calculată în funcție de un anumit an de naștere
- Clasa "Student" poate conține ca atribute specifice "Curs", "Nota", "An", "Taxa" precum și metoda proprie "Media()"
- Clasa "Profesor" poate fi descrisă prin atributele proprii "CodP", "Data_angajarii" și metoda "Returnează Vechime()"

Caracteristici

- Este procesul prin care un obiect poate să preia prototipul altui obiect
- Este o tehnică de programare prin care se pot reutiliza și extinde clasele existente având avantajul de a nu fi necesară rescrierea codului original
- Constituie diferența esențială dintre limbajele convenționale și clasele din limbajele orientate pe obiecte
- O clasă derivată moștenește toate caracteristicile (starea și comportamentul) clasei de bază
- Scopul claselor derivate este acela de a adăuga noi caracteristici unei clase de bază

- Dacă codul, o procedură sau o funcție sunt definite pentru clasa de obiecte Persoana, iar clasa Profesor moștenește de la clasa Persoana, atunci codul este definit și pentru subclasa Profesor (cu excepția redefinirii procedurilor sau funcțiilor în subclasa Profesor).
- Moștenirea suportă re folosirea codului în următorul mod pentru acest exemplu: dacă se creează clasa Persoana și aceasta este suficient de apropiată pentru a satisface o anumită cerință, se încorporează Persoana, se introduce Profesor ca subclasă a clasei Persoana și se fac adăugiri la clasa Profesor pentru a îndeplini funcționalitatea cerută
- Se spune că Profesor este o subclasă a clasei Persoana atunci când fiecare proprietate aplicabilă oricărei instanțe obiect a clasei Persoana este aplicabilă oricărei instanțe obiect a clasei Profesor
- Suplimentar, se acceptă adăugarea la Profesor astfel încât să se poată rescrie funcționalități disponibile în clasa Persoana
- Dacă clasa Profesor face numai adăugări semantice la clasa Persoana se spune că Profesor este o extensie conservativă a clasei Persoana
- Specializarea reprezintă diferențele de stare sau comportament față de clasa de bază și poate însemna:
 - Ignorarea unor caracteristici ale clasei de bază (rar întâlnită);
 - Adăugarea de noi caracteristici (variabile de stare sau metode), numită specializare prin îmbogățire;
 - Modificarea unor caracteristici ale clasei de bază (de obicei se modifică metode), numită specializare prin înlocuire
- Moștenirea permite ca în clasa derivată să se specifice doar caracteristicile noi
- Definiția clasei derivate conține
 - Precizarea parintelui (parintilor)
 - Precizarea noilor caracteristici
- Acest lucru oferă avantajele
 - Rezultarea definițiilor și a codului caracteristicilor moștenite de la părinți nu mai trebuie nici specificate, nici codificate;
 - Definiții mai simple ale claselor derivate prin specificarea a mai puține elemente; se înțelege mai bine specificarea și implementarea

Tipuri de moștenire

- Moștenirea simplă, corespunzătoare unei singure clase
- Moștenire multiplă, care presupune existența a cel puțin doi părinți

Relația de moștenire

- Este o legătură între clase, de la părinte la fiu, ce stabilește o relație (parțială) de ordine pe mulțimea claselor
- În cazul moștenirii simple ierarhia claselor se poate reprezenta sub forma unui arbore (arbore de moștenire, un nod corespunzând unei clase)
- Arborele are ca rădăcină clasa de bază a ierarhiei, cea mai generală clasă, care prezintă caracteristicile comune ale tuturor claselor din ierarhie

- In cazul mostenirii multiple ierarhia claselor se reprezinta sub forma unui graf, graful de mostenire
- In arborele de mostenire pot exista subarbori, in care radacina este clasa de baza a subarborelui
- Relatia poate fi de tipul
 - Unul-la-multi, in cazul mostenirii simple (unui parine ii corespund mai multi descendenti);
 - Multi-la-multi, in cazul mostenirii multiple (unui parine ii corespund mai multi descendenti, iar un descendent poate avea mai multi parinti)
- In ierarhia de mostenire, o clasa aflata intr-un mod intern sau terminal are doua tipuri de caracteristici
 - Caracteristici mostenite de la parinti
 - Caracteristici proprii, specificate in definitia ei (fie caracteristici noi, fie redefiniri ale caracteristicilor parintilor)
- Schema de specificare a unei clase trebuie sa contina, pe langa elementele preluate (nume, attribute, metode) si precizarea parintilor (superclaselor) clasei respective, sub forma:

```

Clasa
    Nume
Superclasa
    Lista de superclase
Attribute
    Specificarea atributelor
Metode
    Specificarea metodelor
  
```

- **Exemplu**
- Fie C o clasa si A un atribut al ei
- Daca A este mostenit, se pune problema determinarii superclasei SC a lui C pentru care A este caracteristica proprie (SC va fi clasa de la care C mosteneste caracteristica A)
- In cazul unei mosteniri simple, exista un singur drum de la radacina arborelui de mostenire la nodul corespunzator clasei C , relatia de mostenire inducand o relatie de ordine pe multimea claselor existente in nodurile acestui drum
- Identificarea superclasei SC se face prin parcurgerea respectivului drum in sens invers si inspectarea fiecarui nod intalnit
- Primul nod in care se gaseste definitia atributului A va corespunde clasei SC
- In cazul mostenirii multiple, exista mai multe drumuri de la nodul clasei C la nodul initial al grafului de mostenire
- Pot exista doua situatii
 - Atributul A apartine unui singur drum (C mosteneste atributul A de la un singur părinte); determinarea clasei SC se face pe acest drum, la fel ca în cazul mostenirii simple;

- Atributul A aparține la cel puțin două drumuri (C moștenește atributul A de la cel puțin doi părinți), situație numită conflict de moștenire; în acest caz trebuie (pe baza unei informații suplimentare) precizat părintele de la care C moștenește atributul A
- Pentru rezolvarea conflictului se folosesc:
 - Stabilirea unei ierarhii între părinți (această ierarhie va dicta ordinea în care se iau în considerare drumurile);
 - Conflictele sunt de fapt conflicte de nume; se poate încerca o schimbare a numelor sau o calificare a lor cu numele clasei părinte (neelegant);
 - Moștenirea se specifică explicit, în genul: "moștenește A de la SC "

Relatia de instantiere

- Este o legatura între obiecte și clase: obiectul este o instanță a unei singure clase (legatura de tipul unu-la-unu)
- O clasă poate avea mai multe instanțe
- Într-o ierarhie de clase, nu toate clasele au instanțe

Categorii de clase

- **Clase abstracte**, ce nu generează instanțe; de obicei, ele sunt în partea superioară a ierarhiei (clase de bază), conținând caracteristicile comune ale tuturor claselor descendente;
- **Clase generatoare de instanțe**, ce se află în nodurile interioare sau terminale ale ierarhiei

Clase abstracte

- Sunt destinate, de obicei, definirii metodelor moștenite de către subclase
- Clasele care moștenesc metodele le pot rafina și dezvolta

Proprietățile claselor abstracte

- Genericitatea, care înseamnă același comportament pentru clase diferite;
- Parametrizarea, care permite utilizarea unei clase generice în cazuri particulare (instantarea unei clase generice)

Tehnici speciale de divizare a metodelor

- Subrutinele, care constituie calea cea mai simplă, codul comun fiind extras într-o metodă care este apelată de fiecare dintre metodele inițiale. Metoda comună poate fi atribuită unei superclase comune;
- Factorizarea, adică partea comună constituie o nouă metodă care apelează o operație implementată prin metode diferite, ce conțin diferențele de cod și sunt alocate unor subclase. Uneori, este posibilă adăugarea unei clase abstracte care să conțină metoda de nivel înalt

Polimorfism

- Inseamna mai multe forme, aspecte, infatisari
- Abilitatea de a
 - Pune obiecte inrudite intr-un tablou sau colectie
 - Utiliza protocolul de comunicatie pentru a transmite mesaje obiectelor individuale printr-o referire unitara (ca elementele de tablou sau colectie)
- Permite unei interfete sa fie folosita cu o clasa generala de actiuni
- Actiunea specifica selectata (adica metoda) este determinata de natura precisa a situatiei, iar selectia se face cu ajutorul compilatorului care este responsabil de acesta
- Intr-un program pot exista obiecte diferite, care sa fie instante ale unor clase legate intre ele prin relatia de mostenire (obiecte inrudite/polimorfe)
- Obiectele polimorfe reprezinta instante obiect care pot avea diferite forme in timpul rularii programelor (in cazul acesta nu se stabileste legatura dintre obiect si metode sale in faza de compilare ci numai in faza de executie)
- Obiectele polimorfe permit procesarea obiectelor al caror tip nu este cunoscut in momentul compilarii
- Polimorfismul poate fi asigurat prin doua cai:
 - Redefinirea (rescrierea) metodelor mostenite in clasele derivate;
 - Supraincercarea unei metode in cadrul aceleiasi clase (crearea unor metode cu acelasi nume, dar cu parametrii diferiti)

Exemplu

- Fie clasa "Student" definita prin attributele

```
"CodS", "Nume", "Prenume", "Data_inceput", "Data_sfarsit", "Situatie", "Inv";
```

- Si metodele asociate

```
"Sterge(Cods: text)"
```

```
"Sterge(Nume:text, Prenume:text)"
```

- Clasa se va comporta diferit la primirea mesajului de stergere (polimorfism prin supraincercarea metodei "Sterge")
 - Daca mesajul contine un parametru de tip intreg (codul studentului), atunci se va elimina obiectul student ce va avea acest cod
 - Daca cererea de stergere contine doi parametri de tip sir de caractere, atunci va fi eliminat studentul cu numele respectiv

Caracteristicile obiectelor polimorfe

- Ierarhi claselor ale caror instante sunt o clasa radacina, clasa de baza

- Clasa de baza defineste protocolul de comunicatie comun tuturor obiectelor inrudite (toate obiectele sunt capabile sa raspunda la aceleasi mesaje)
- Sunt de tipuri diferite (instante de clase diferite)
- Polimorfismul necesita mostenire; fara mostenire nu ar exista clasa de baza si, deci, nici protocol de comunicatie;
- Mostenirea nu este suficienta pentru realizarea polimorfismului, fiind nevoie de mecanisme suplimentare;
- Polimorfismul semnifica posibilitatea unui obiect, instanta a unei clase, sa raspunda diferit la primirea unui mesaj
- Polimorfismul maresc flexibilitatea modelului orientat pe obiect in reprezentarea cat mai sintetica a realitatii

Diferentele dintre polimorfism si mostenire

- Mostenirea are ca scop ierarhizarea claselor (tipurilor de date) in ideea unei mai bune structurari a obiectelor, prin eliminarea redundantelor, in timp ce polimorfismul simplifica comunicarea cu sau intre obiectele inrudite
- Mostenirea implica toate caracteristicile claselor (attribute si metode), pe cand polimorfismul are ca obiect doar metodele ce definesc protocolul de comunicatie (numai metodele virtuale)
- Mostenirea are ca efect reutilizarea codului si permite manifestarea polimorfismului; polimorfismul utilizeaza mostenirea pentru a construi ierarhii de tipul polimorfice, ce au in comun acelasi protocol de comunicatie, definit in clasa de baza

Sisteme de gestiune a bazelor de date relationale orientate pe obiecte (SGBDROO)

- Sunt extensii ale modelului relational
- Principala inovatie adusa modelului relational o constituie tipurile abstracte de date (TAD) care permit
 - Partajarea datelor
 - Crearea de tipuri de date definite de utilizator;
 - Utilizarea structurilor de date complexe;
 - Incapsularea
 - Mostenirea

Produce reprezentative

- ORACLE
- DB2

Tipuri abstracte de date - TAD

- Tipuri de date definite de utilizator, diferite de tipurile implicite numeric, sir de caractere, etc. ce pot fi utilizate la definirea tabelor

- Clasa admite instanțieri directe, în timp ce un TAD servește numai ca model la definirea structurii unui sau mai multor tabele (partajarea TAD-ului)

Exemplu

- Fie TAD-ul

```
Persoana(CNP, Nume, Prenume, Sex)
```

- Acesta poate servi drept structură pentru tabelele "Profesor" și "Student"

```
Profesor(Pers: Persoana, Salariu: real)
```

```
Student(Pers: Persoana, Data_inceput: date, Data_sfarsit: date, Situatii: text, Ir
```

- Reprezintă faptul că un câmp din structură poate fi un tip elementar (numeric, șir de caractere etc.), un alt TAD sau o colecție
- Îmbricarea TAD-urilor se poate realiza fie direct, fie prin intermediul pointerilor
- Fie TAD-ul

```
Persoana(CNP: text, Nume: text, Prenume: text, Adresa: text)
```

- Acest tip poate fi utilizat la definirea TAD-ului Profesor în două variante

1. Profesor(Pers: Persoana, Salariu: real) – în care tipul Profesor conține ele
2. Profesor(Pers: REF Persoana, Salariu: text) – în care tipul Profesor conține

- Pentru a reprezenta copiii unui profesor se poate recurge la folosirea unei colecții (set) de tip Persoana:

```
Profesor(Pers: REF Persoana, Salariu: text, Copii SET(Persoana))
```

Caracteristici TAD

Incapsulare

- TAD-urile pot să conțină atât date/câmpuri cât și metode/operatii implementate prin proceduri sau funcții utilizator

Mostenire

- Consta in posibilitatea derivarii unui TAD generic in TAD-uri specializate
- Prin mostenire, un TAD derivat va prelua structura (datele) si metodele TAD-ului de baza
- Un TAD derivat poate fi descris si prin date si metode specifice

Exemplu

- Fie TAD-ul

```
Persoana(CNP, Nume, Prenume, Adresa)
```

- Acest tip generic poate fi derivat in doua subtipuri

```
Profesor Under Persoana(Vechime, Salariu)
```

```
Student Under Persoana(An, Situatie, Inv)
```

Observatii

-Schemai unui SGBDROO contine schemele TAD-urilor, ale tabelelor, relatiile dintre acestea precum si restrictiile de integrare